

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

BIULETYN

informacyjny

Prezentujemy nowe Władze
Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
na kadencję 2016-2020

s. 4-8

4.2016 nr 2(100) ISSN 1899-7775

JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja w Krakowie prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady odbiera gratulacje z rąk prof. dr hab. inż. Krzysztofa Gawrońskiego, przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej

*Kolegium Rektorskie Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja w Krakowie na kadencję 2016-2020.
Od lewej: dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich,
JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady, prof. dr hab. inż. Florian Gambuś – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą (I zastępca Rektora), prof. dr hab. inż. Krzysztof Ostrowski – Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni*

Redakcja
Szymon Sikorski – redaktor naczelny
Izabella Majewska
Monika Marszałik
Paulina Czuryłowska

Adres Redakcji
Biuro Informacji i Promocji
Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
al. Mickiewicza 21
31-120 Kraków
tel. (+48) 12 662 41 95
tel. (+48) 12 662 43 96
e-mail: s.sikorski@ur.krakow.pl
promocja@ur.krakow.pl

Wydawca
Uniwersytet Rolniczy
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
Wydano za zgodą Rektora UR
Fotografie:
Gabriel Wojcieszek, Adam Mróz

Projekt okładki,
opracowanie graficzne:
Paulina Czuryłowska
zdjęcie: Magdalena Piszczek

Redakcja zastrzega sobie prawo
do dokonywania skrótów
i zmian redakcyjnych
w nadesłanych tekstach

ISSN: 1899 - 7775
Nakład: 1000 egz.
Biuletyn Informacyjny
Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
dostępny jest w wersji elektronicznej
na stronie internetowej uczelni
www.ur.krakow.pl

Skład, łamanie, druk:
Drukarnia DRUKMAR
ul. Rzemieślnicza 10
32-080 Zabierzów

z życia Uczelni

Władze Rektorskie Uniwersytetu Rolniczego na kadencję 2016-2020.....	4
Prorektorzy Uniwersytetu Rolniczego na kadencję 2016-2020	5
Dziekani Uniwersytetu Rolniczego na kadencję 2016-2020	6
Wspomnienie o zmarłych	9
Informacje z prac Senatu UR.....	11

nasze sukcesy

Naukowcy z Uniwersytetu Rolniczego w Radzie Naukowej Leśnictwa.....	13
Edukacja Przyrodniczo-Leśna – to „Studia z Przyszłością”	14

nauka i współpraca międzynarodowa

Wiosna w rolniczym Teksasie – relacja z wyjazdu studyjnego do USA.....	15

współpraca z gospodarką

Nauka – praktyce. I Robocza Konferencja Polskiego Instytutu Truskawki.....	17
Podsumowanie realizacji projektu „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (<i>Heracleum Sosnowskyi Manden.</i>)”	18

konferencje

XXIV Szkoła Zimowa Hodowców Bydła.....	20
I Forum Green Smart City – głos nauki w walce ze smogiem.....	21
XVIII Szkoła Technologii Fermentacji.....	22

nie tylko nauka

Pierwszy Dzień Wiosny z Uniwersytetem Rolniczym.....	24
Walczymy o zielone płuca dla Krakowa	25
XIX Giełda Agroturystyczna i VI Targi Ogrodnicze.....	26
Prawdziwa perełka – zakończony remont „Pojnarówki”	28
Po co inżynierowi filozofia?.....	30

kultura/studenci

V Mistrzostwa UR w narciarstwie alpejskim i snowboardzie.....	32
Występ na rynku pracy! Czyli jak odnaleźć się na scenie życia i kariery!.....	33
VII Kłamka – tak się bawią „tylko na UeRze”	34
Wybory Najmilszej Studencki oraz Super Studenta UR.....	36

nowości wydawnicze

Profesor Stefan Myczkowski we wspomnieniach.....	37
Podstawy rynków finansowych i bankowości.....	38

Władze Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie na kadencję 2016-2020

Jego Magnificencja Rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady

Prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady

Studia ukończył w 1972 r. na Wydziale Ogrodniczym AR w Krakowie. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskał na tym samym Wydziale w roku 1977. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę na Wydziale Ogrodniczym AR w Krakowie. W 1987 r. habilitował się z zakresu ogrodnictwa, a w 1996 r. otrzymał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. W latach 2002-2005 był Dziekanem Wydziału Ogrodniczego. Przez dwie kadencje (2005-2012) pełnił funkcję Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich. W latach 2012-2016 pełnił funkcję Rektora Uniwersytetu Rolniczego. Jego główne zainteresowania naukowe skupiają się wokół zagadnień związanych z technologią uprawy, nawożenia i żywienia mineralnego roślin oraz produkcją warzyw o wysokiej wartości odżywczej i biologicznej. Dorobek naukowy liczy ponad 350 pozycji, w tym 150 oryginalnych

prac twórczych, 1 patent, 3 zgłoszenia patentowe, 1 wzór użytkowy, 18 instrukcji wdrożeniowych. Kierował ponad 30. grantami naukowymi. W czasie ostatnich czterech lat za działalność naukową i społeczną profesor Włodzimierz Sady został wyróżniony: doktoratem honoris causa Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Rolniczego oraz tytułami profesora honorowego: Państwowego Uralskiego Uniwersytetu Rolniczego w Jekaterynburgu i Ukraińskiego Narodowego Uniwersytetu Rolniczego w Kamieńcu Podolskim. Odznaczony został także Złotym Krzyżem Zasługi oraz odznakami: „Zasłużony dla Rolnictwa” i „Honoris Gratia”. Jest także Honorowym Obywatелеm Gminy Dębno.

– *Chociaż lata 2012-2016 były bardzo burzliwe, to dzięki pracy i zaangażowaniu wielu pracowników i studentów, w kończącej się kadencji Uczelnia nasza umocniła swoją pozycję w Polsce i w Europie – i to jest naszą wspólną zasługą, a zarazem potwierdzeniem, że przyjęty sposób kierowania, oparty o zasadę*

dokonywania zmian na drodze ewolucyjnej przyniósł wiele pozytywnych rezultatów. Były one możliwe dzięki konsekwentnie utrzymanemu wysokiemu poziomowi kształcenia. Ponadto podejmowane działania inwestycyjne przyczyniły się do modernizacji bazy naukowo-dydaktycznej, co wpłynęło na zwiększenie osiągnięć naszych naukowców i studentów.

Mam świadomość, że rozpoczynająca się kadencja pod wieloma względami będzie podobnie wymagająca, co poprzednia, dlatego jako rektor, widzę konieczność kontynuowania i intensyfikacji podjętych już działań. Za priorytetowe uważam cztery obszary, są to: dydaktyka i wychowanie; nauka i współpraca międzynarodowa; inwestycje i remonty; kierowanie Uczelnią. Przed nami również wielkie zadanie związane ze zmniejszeniem obciążeń biurowych. Zdam sobie sprawę, że są bardzo duże wyzwania, jednak wiem, że mogę liczyć na współpracę i pomoc Społeczności Akademickiej, za którą już teraz, u progu nowej kadencji dziękuję.

Elektorzy w trakcie głosowania

Prorektorzy na kadencję 2016-2020

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

Prof. dr hab. inż. Florian Gambus

W kończącej się kadencji jest Prorektorem ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni. Od 1999 r. jest profesorem nauk rolniczych, od 2008 r. zatrudnionym na stanowisku profesora zwyczajnego. Kierując Katedrą Chemii Rolnej i Środowiskowej, zajmuje się głównie chemicznymi skażeniami środowiska i analityką chemiczną. Jest członkiem Komitetu Nauk Agronomicznych PAN, Komisji Rolnictwa PAU oraz Małopolskiej Rady Innowacji. Aktywnie organizował działalność wydawniczą jako redaktor naczelny Wydawnictwa AR i członek Rady Programowej *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities* oraz *Acta Scientiarum Polonorum*. Od 2000 r. jest członkiem kolegium redakcyjnego miesięcznika *AURA*.

– Jako prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą chciałbym stwarzać możliwości szerszego włączania się pracowników Uczelni w życie naukowe Krakowa, kraju i we współpracy międzynarodowej.

Prywatnie – niezmiennie – lubię majsterkować i chciałbym mieć więcej czasu na czytanie książek.

Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Ostrowski

Pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego, pełniąc funkcję kierownika Katedry Melioracji i Kształtowania Środowiska na Wydziale Inżynierii Środowiska i Geodezji. Przez dwie kadencje był prodziekanem i jedną kadencję dziekanem Wydziału. Jest członkiem Komitetu Nauk Agronomicznych PAN oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych NOT.

– Jako Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni zamierzam lobbować na rzecz współpracy z Uczelnią, nawiązywać kontakty i przedkładać oferty współpracy z podmiotami społecznymi i gospodarczymi, dbać o znaczącą pozycję Uniwersytetu w związku Uczelni „Innotechkrak”, czuwać nad bezpieczeństwem socjalnym pracowników, dążyć do poprawy wynagrodzeń pracowników, wypracowywać zrozumiałe relacje między efektywnością pracy a wynagrodzeniem, tworzyć klimat koleżeński i współpracy między pracownikami oraz społecznej odpowiedzialności za Uczelnię. Z zapałem uprawiam rekreację rowerową.

Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich

Dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR

Od 2007 r. jest doktorem habilitowanym nauk rolniczych w dyscyplinie inżynieria rolnicza. Od 1 maja 2011 r. jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Inżynierii Rolniczej i Informatyki UR w Krakowie, pełniąc funkcję kierownika Zakładu Organizacji Produkcji i Informatyki Stosowanej. Był sekretarzem Zarządu Głównego i Prezesem Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej oraz członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Zastosowań Informatyki w Rolnictwie, Gospodarce Leśnej i Żywnościowej POLSITA.

– Jako Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich będę stawiał na partnerstwo student-nauczyciel. Przecież młodzież to najważniejszy kapitał – kapitał ludzki, w który należy inwestować, który przynosi Uczelni prestiż i sukcesy. Myślę, że nie tylko dla mnie, ale dla każdego pracownika i studenta naszej Uczelni powiedzenie „Uczelnia silna siłą swoich absolwentów” to nie slogan, ale cel działania. Podejmowane w tym zakresie przedsięwzięcia będę wspierał i na nich koncentrował swoje działania.

Dziekani na kadencję 2016-2020

Dziekan Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego

Prof. dr hab. inż. Andrzej Lepiarczyk

Pracę na macierzystym Wydziale rozpoczął w 1980 r. w Katedrze Ogólnej Uprawy Roli i Roślin, obecnie Katedra Agrotechniki i Ekologii Rolniczej, której od 2009 r. jest kierownikiem. Od 2000 r. jest doktorem habilitowanym nauk rolniczych w zakresie agronomii, a tytuł profesora nauk rolniczych uzyskał w 2011 r. W latach 2002-2008 pełnił funkcję prodziekana, a od 2012 r. dziekana WR-E. Główne kierunki działalności naukowej to m.in. badania płodozmianowe, proekologiczne metody ograniczenia zachwaszczenia, nawozowe wykorzystanie odpadów poprodukcyjnych, systemy rolnictwa i uprawy roli.

– Moim najważniejszym zadaniem jest utrzymanie wszystkiego, co okazało się dobre podczas mijającej kadencji: wysoką pozycję naukową Wydziału, dobrą współpracę z kadrą naukowo-dydaktyczną oraz z pracownikami technicznymi i administracji. Ważne są również dla mnie dobre relacje ze studentami. Każda z tych grup ma swój udział w sukcesach naszego Wydziału. Prywatnie interesuję się turystyką krajoznawczą, narciarstwem i motoryzacją.

Dziekan Wydziału Leśnego

Dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski, prof. UR

Jest specjalistą w zakresie ekologii lasu i rekultywacji terenów zdegradowanych oraz szeroko pojętych zagadnień inżynierii ekologicznej i procesów odtwarzania ekosystemów. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 2011 r. na Wydziale Leśnym UR w Krakowie, jest stypendystą Fulbrighta. W roku akademickim 2013/2014 przebywał na stażu w Virginia Tech. Odbył także 2-miesięczny staż na Stanford University w Kalifornii oraz liczne krótkie pobyty naukowe i dydaktyczne w ośrodkach zagranicznych. Aktualnie jest zatrudniony w zakładzie Ekologii Lasu i Rekultywacji na stanowisku profesora UR. W kadencji 2012-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki i rozwoju.

– Będę starał się o jak najlepszą pozycję naukową, a także wzmocnienie obecności, współpracy i promocji Wydziału. Ważne jest także aktualizowanie i dostosowywanie oferty dydaktycznej Wydziału do potrzeb rynku. Stawiam również na dobrą współpracę z otoczeniem gospodarczym. Przywiązuję dużą wagę do dobrej atmosfery pracy. Będę promował umiędzynarodowienie studiów leśnych, wspierał starania o wyjazdy zagraniczne pracowników i studentów.

Dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt

Prof. dr hab. inż. Czesław Klocek

Wiedzę z zakresu chowu i hodowli zwierząt zdobył w czasie studiów na Wydziale Zootechnicznym (obecnie Hodowli i Biologii Zwierząt) pogłębiał na stażach w zagranicznych ośrodkach naukowych (w Uniwersytecie Humboldta w Berlinie, oraz w Uniwersytecie Christiana-Albrechta w Kilonii, jako stypendysta Fundacji Humboldta), jest autorem (i współautorem) ponad 350 opracowań (w tym 120 oryginalnych prac naukowych), od 2003 r. zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego – obecnie w Zakładzie Hodowli Trzody Chlewnej i Drobnego Inwentarza Instytutu Nauk o Zwierzętach, od 2006 r. jest profesorem nauk rolniczych.

– Jako Dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt będę dążył do wzbogacenia oferty kształcenia, poprawy bazy badawczej i dydaktycznej, wspierania kontaktów z renomowanymi ośrodkami naukowymi, oraz do uzyskania przez Wydział właściwej rangi, stosownej do podejmowanych ciekawych, innowacyjnych badań, realizowanych szczególnie przez młodych, pełnych zapału pracowników naukowych.

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Gawroński

Od 2000 r. jest doktorem habilitowanym w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie kształtowanie środowiska. W 2010 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora nauk rolniczych. Od 2008 r. pełni funkcję kierownika Katedry Gospodarki Przestrzennej i Architektury Krajobrazu. Jest członkiem European Academy of Land Use and Development z siedzibą w Szwajcarii, wiceprzewodniczącym Komisji Geodezji i Inżynierii Środowiska PAN Oddział w Krakowie oraz członkiem zespołu problemowego ds. Kształcenia i Rozwoju Kadr, Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN w Warszawie.

– Jako Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji będę stawiał na jakość kształcenia, rozwój naukowy, rozwój kadry, szczególnie w zakresie zdobywania tytułu profesora. Ponadto podejmę działania związane z uzyskaniem prawa nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia. Obszar moich zainteresowań pozanaukowych to głównie muzyka jazzowa. Lubię także wycieczki górskie i fotografię.

Dziekan Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa

Prof. dr hab. inż. Stanisław Mazur

Jest doktorem habilitowanym nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa – ochrony roślin, fitopatologii. Tytuł profesora nauk rolniczych uzyskał w roku 2004. Jego zainteresowania naukowe dotyczą opracowania biologii i ekologii najgroźniejszych i nowych agrofagów oraz koncentrują się na opracowaniu skutecznych i bezpiecznych dla ludzi oraz środowiska metod ochrony. Za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną był wielokrotnie nagradzany nagrodami Rektora. Został również odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Jest czynnym członkiem wielu towarzystw naukowych.

– Za główny cel obecnej kadencji stawiam wzrost aktywności publikacyjnej w czasopiśmie z listy A, zwiększenie mobilności przy staraniach o granty oraz dokończenie modernizacji bazy dydaktycznej i naukowej Wydziału. Uruchomiliśmy nowe studia angielskojęzyczne, które chcemy rozwijać. Pragnę również umacniać współpracę z innymi ośrodkami naukowymi o podobnym profilu kształcenia, m.in. z Uniwersytetami w: Luizjanie, Brnie, Nitrze Humaniu i Kijowie. Moje zainteresowania pozanaukowe to literatura klasyczna i historia Polski.

Dziekan Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki

Prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska

Jest absolwentem Wydziału Techniki i Energetyki Rolnictwa, od 1986 r. związany zawodowo z Uczelnią. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1993 r., habilitował się w 2001 r., zaś w 2008 r. uzyskał tytuł profesora nauk rolniczych. Odbył staże zagraniczne: w Instytucie Badawczym (IMAG DLO) Wageningen oraz w Katedrze Fizyki, Uniwersytetu Rolniczego w Wageningen – jako stypendysta programu TEMPUS. W latach 2012-2016 był dziekanem Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki. Jego dorobek naukowy obejmuje ok. 200 publikacji, w tym 130 recenzowanych, 5 monografii. Jest współautorem jednego wdrożonego patentu, kierował 4 projektami badawczymi. Członek Zarządu IV Sekcji CIGR (Energy in Agriculture), Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego oraz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej.

– Najważniejsze zadania na nową kadencję: kontynuacja aktywności w zakresie promocji Wydziału, powołanie nowego kierunku studiów i nowej specjalności. Wśród celów to również nacisk na: rozwój naukowy zatrudnionej kadry (wyjazdy do zagranicznych ośrodków naukowo-badawczych), publikacje w czasopiśmie z IF, projekty badawcze, utrzymanie racjonalnej polityki kadrowej poprzez zatrudnianie nowych pracowników z zakresu realizowanych kierunków kształcenia oraz ścisła współpraca z otoczeniem gospodarczym.

Dziekan Wydziału Technologii Żywności

Dr hab. inż. Agnieszka Filipiak-Florkiewicz

Absolwentka Wydziału Technologii Żywności Akademii Rolniczej, tam też uzyskała stopień doktora (2001 r.) oraz doktora

habilitowanego nauk rolniczych w zakresie technologii żywności i żywienia, specjalność żywienie człowieka (2011 r.). Jej zainteresowania naukowe obejmują problematykę związaną z żywnością funkcjonalną i składnikami o właściwościach prozdrowotnych, a także oceną sposobu żywienia i stanu odżywienia różnych grup ludności. W latach 2012-2016 pełniła funkcję prodziekana ds. studenckich i dydaktycznych WTŻ.

– Jako dziekan Wydziału Technologii Żywności chcę dbać o jakość kształcenia oraz rozwój studentów, jak również kadry naukowej. Będę motywować pracowników do tworzenia interdyscyplinarnych i międzynarodowych zespołów badawczych. Do moich priorytetów zaliczam również budowę Parku Technologicznego, zwiększenie działań promocyjnych Wydziału i rozszerzenie współpracy z gospodarką. Prywatnie lubię dobrą książkę, ciekawe podróże i magiczne spotkania z teatrem. Moją największą pasją są wszelkie prace ogrodowe.

Z wielkim żalem informuję, że nasz serdeczny przyjaciel **Richard Edward Gelzleichter** zmarł 24 lutego w wieku 84 lat w Szpitalu Arnett Uniwersytetu Indiana w Lafayette. Dick, bo tak się do Niego zwracaliśmy, urodził się 30 października 1931 roku w Huntington w stanie Indiana, jako syn **Edwarda Paula** i **Katrin Fields Gelzleichter**. Etos pracy rozwijał już w latach młodości, pracując fizycznie w elewatorze zbożowym swego ojca oraz w magazynie zbożowym swego dziadka, a także rozwożąc węgiel do prywatnych posesji. Uczęszczał do katolickiej szkoły podstawowej im. św. Marii i szkoły średniej w Huntington. Służbę wojskową odbył w strategicznych i taktycznych siłach powietrznych USA. Uczestniczył w wojnie koreańskiej, a także stacjonował w bazach dowództwa amerykańskiego sił powietrznych w Północnej Afryce i Japonii. Stopień B.S. (Bachelor of Science – licencjat) otrzymał na stanowym Uniwersytecie Purdue w West Lafayette w zakresie ekonomiki rolnictwa, a MBA (Master of Business Administration – magister) na Uniwersytecie Indiana w Bloomington. W 1952 r. ożenił się z **Patti O'Donnell**.

Całe swoje życie zawodowe związany był z doradztwem rolniczym na Uniwersytecie Purdue. W latach 1963-1977 kierował specjalistycznymi projektami z zakresu upowszechniania wiedzy i informacji. W okresie 1977-1984 był dyrektorem Regionalnego Biura Doradztwa w Purdue Southwestern Indiana. Od 1984 do 1993 koordynował programem nauczania na odległość, będąc jednocześnie w latach 1990-1992 dyrektorem wykonawczym Programu Leadership na Uniwersytecie Purdue. Jego wizyta w Polsce, a zwłaszcza pobyt w Krakowie wraz z grupą 34. uczestników tego programu oraz nawiązanie współpracy z naszą Uczelnią zaowocowały dużym międzynarodowym projektem, którego stał się koordynatorem. Projekt realizowany był w latach 1992-1996. Ten okres kierowania programem (w ramach grantu finansowanego z Fundacji Mellona) był ukoronowaniem

Elektorzy w trakcie głosowania

Wspomnienie o zmarłym Śp. Richard E. Gelzleichter

(1931-2016)

Jego zawodowej kariery. W 2000 roku przeszedł na emeryturę

W trakcie bardzo wielu podróży do Polski i wielu miesięcy spędzonych w ówczesnej Akademii Rolniczej w Krakowie – w Zakładzie Doradztwa Rolniczego, a także w SGGW w Warszawie i AR w Poznaniu, Dick nawiązał wiele głębokich i znaczących przyjaźni z polskimi pracownikami nauki i doradztwa, z którymi utrzymywał kontakt aż do końca swojego życia. Przez ostatnich kilka lat zmagał się z chorobą. Jego żona **Patti** przekazywała nam smutne wiadomości, że Dick powoli odchodzi, jednak każda wiadomość z Polski niejako przywracała go do życia. Nic bowiem go tak bardzo nie interesowało jak bieżące informacje bądź wizyty kogoś z Polski. W jego sypialni całą ścianę zajmował olbrzymi plakat z fotografią Rynku Głównego w Krakowie z lotu ptaka, dookoła którego były zdjęcia i informacje z nazwiskami blisko 60. osób z Krakowa, Warszawy i Poznania, które wzięły udział w Programie, a które gościł w swoim domu i których imiona mógł wymawiać bez najmniejszego zawahania.

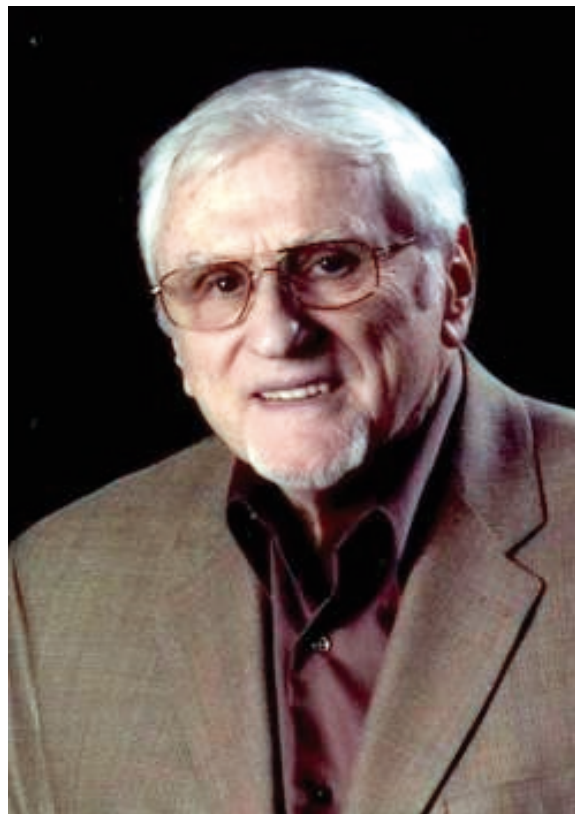
Richard Gelzleichter, za zasługi jako konsultant w reorganizacji Zakładu Doradztwa Rolniczego w naszej Uczelni oraz realizację programów edukacyjnych dla nauczycieli akademickich prowadzących przedmioty ekonomiczne, otrzymał w 1993 roku Złoty Medal nadany przez Senat AR w Krakowie. Tylko w latach 1992-1996 na 2-tygodniowe wizyty studyjne zorganizowane przez Dicka wyjechały do USA 34 osoby z Wydziałów: Rolniczo-Ekonomicznego, Ogrodniczego, Zootechnicznego, Technologii Żywności

i Mechanizacji Rolnictwa oraz z ODR w Karniowicach, Częstochowie, Boguchwale i Modliszewicach. W Polsce gościliśmy w tym czasie 50. profesorów i doradców, którzy prowadzili tygodniowe specjalistyczne kursy i szkolenia oraz warsztaty edukacyjne, ale także mieli okazję poznać nasze rolnictwo, zabytki i pamiętki naszej kultury narodowej.

W roku 1994 pracę zawodową Dicka, promującą i wspierającą profesjonalizm w doradztwie na rzecz rolników, społeczności lokalnej i międzynarodowej, dostrzeżono w Departamencie Rolnictwa (USDA) w Waszyngtonie, w efekcie czego przyznano mu państwową

Ważną nagrodę Epsilon Sigma Phi. Również SGGW w Warszawie przyznała mu w 1996 r. Honorowy Medal za zasługi w doskonaleniu pracowników tej uczelni w ramach kursów szkoleniowych prowadzonych przez profesorów z Purdue University.

Dick miał wiele pasji; przede wszystkim uwielbiał latanie – miał licencję pilota szybowcowego. Wakacje spędzał na swojej zagłównce, a obszary wiejskie stanu Indiana odkrywał, jeżdżąc na swoim wielkim motocyklu z lat pięćdziesiątych XX wieku. Po powrocie z Polski założył mały ogródek z kwiatami, który sam pielęgnował i który przypominał mu Jego wizyty w domach i gospodarstwach w Polsce.

Richard E. Gelzleichter

Miał kochającą rodzinę, żonę **Patti**, z którą przeżył 63 lata, synów **Marka** i **Paula**, czworo wnucząt i jedną prawnuczkę, którzy prawie w każdy weekend gościli w Jego domu. Zapamiętamy Dicka jako wielkiego miłośnika Krakowa, przyjaciela Polski i Polaków, znakomitego organizatora i partnera we współpracy polsko-amerykańskiej.

Cześć Jego pamięci.

Grób Richarda Gelzleichtera znajduje się na cmentarzu Grant View Cemetery w West Lafayette, Indiana, USA.

*Opracowanie:
dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR*

Wspomnienie o zmarłych

Śp. prof. dr hab. Jan Ben

(1939-2016)

Prof. dr hab. Jan Ben

7 kwietnia 2016 roku zmarł **prof. dr hab. Jan Ben**, emerytowany profesor zwyczajny Katedry Sadownictwa i Pszczelnictwa, Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Jan Ben urodził się 9 września 1939 roku w Komorowicach Bielskich. Szkołę średnią ukończył w roku 1958 w Bielsku-Białej. Studia wyższe odbył w latach 1963-1968 na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie. Po ich ukończeniu został przyjęty na staż do Zakładu Sadownictwa. Stopień doktora uzyskał w 1976 r. na podstawie rozprawy *Wpływ podkładek na zdolność przechowalniczą jabłek odmiany „Jonatan” oraz zawartość niektórych składników mineralnych*

w liściach i owocach”. W roku 1987 otrzymał stopień doktora habilitowanego i stanowisko docenta po obronie rozprawy habilitacyjnej *Badania nad krótkotrwałym przechowywaniem wiśni odmiany „Łutówka” w warunkach chłodni zwykłej i kontrolowanej atmosfery*. Tytuł profesora nauk rolniczych otrzymał w 1999 r.

Działalność naukowa profesora Jana Bena koncentrowała się głównie wokół zagadnień związanych z fizjologią dojrzewania owoców oraz warunkami ich przechowywania. Odbyte liczne staże naukowe, między innymi w Uniwersytecie w Bolonii, skierowały jego zainteresowania na problemy zbioru i krótkotrwałego przechowywania owoców pestkowych. Efektem tego było opracowanie technologii przechowywania śliwek i wiśni. W owym czasie były to pierwsze w Polsce badania nad przechowywaniem owoców pestkowych w kontrolowanej atmosferze. Prace o charakterze poznawczym dotyczyły między innymi przemian związków pektynowych w jabłkach przechowywanych w zróżnicowanych stężeniach dwutlenku węgla i tlenu, syntezy i degradacji barwników chlorofilowych i karotenowych w owocach w czasie ich wzrostu na drzewie i w trakcie przechowywania. W kręgu zainteresowań Profesora były badania dotyczące wpływu związków wapnia zawartych w owocach i wapnia egzogenne dostarczonego w formie opryskiwania drzew na zdolność przechowalniczą jabłek. Badania te były prowadzone w szerszym aspekcie obejmującym zawartość innych składników mineralnych w jabłkach i wzajemnej ich równowagi

w odniesieniu do jakości i właściwości smakowych jabłek.

Wyniki swoich badań Profesor przedstawił w około 200. publikacjach oryginalnych, popularnych oraz referatach na konferencjach naukowych. Pod Jego kierunkiem 133. studentów wykonało prace magisterskie i 76. prace inżynierskie. Był promotorem 3. dysertacji doktorskich, recenzentem licznych publikacji naukowych oraz dorobku naukowego kilku osób ubiegających się o stopnie i tytuły naukowe.

Profesor Jan Ben był członkiem wielu organizacji naukowych, m. in.: Międzynarodowego Towarzystwa Ogrodniczego, Sekcji Przechowalnictwa Komitetu Nauk Ogrodniczych PAN, Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Ogrodnictwa, oraz Towarzystwa Ogrodniczego.

Był wielokrotnie wyróżniony nagrodami JM Rektora za osiągnięcia w działalności naukowej i dydaktycznej oraz odznaczony Srebrnym Medalem Towarzystwa Ogrodniczego w Krakowie i Srebrną odznaką „Zasłużony dla Ziemi Sądeckiej”.

W Osobie profesora Jan Bena straciłmy cenionego nauczyciela akademickiego, wychowawcę wielu pokoleń młodzieży akademickiej i wybitnego specjalistę z zakresu przechowalnictwa owoców.

Profesora Jan Bena pożegnaliśmy 13 kwietnia 2016 roku na Cmentarzu Salwatorskim w Krakowie.

Opracowanie:
dr hab. inż. Jan Błaszczyk

Informacje z przebiegu obrad Senatu UR

Posiedzenie w dniu 1 kwietnia 2016 r.

Rektor poinformował, że:

- w okresie od ostatniego posiedzenia Senatu zmarli: **prof. dr hab. inż. Leszek Czuchajowski** – profesor chemii, były pracownik Akademii Rolniczej, **ppłk Edward Szłapa** – emerytowany pracownik administracji, **Krystyna Papir** – emerytowany pracownik administracji, **Maria Kieć** – emerytowany kierownik dziekanatu Wydziału Rolniczego. Senat uczcił ich pamięć minutą ciszy;
- **JM Rekor i Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni** wraz z gronem pracowników naukowych Uczelni oraz CTT wzięli udział w wizycie studyjnej i spotkaniu z **Czesławem Siekierskim** – posłem do Parlamentu Europejskiego w Parlamencie Europejskim w Brukseli;
- Konsul Generalny RP na Ukrainie na ręce **dra Piotra Strzetelskiego** – członka Komisji Uczelnianej NSZZ Solidarność UR, wystosował list z podziękowaniem za objętą patronatem Rektora UR 16-stą Akcją charytatywną „Polacy-Rodakom”, która miała na celu pomoc polskim rodzinom zamieszkałym na Podolu, Polesiu i Bukowinie Ukrainiejskiej;
- 10 marca 2016 r. – **premier Beata Szydło** powołała Radę Naukową Leśnictwa, w skład której weszło czterech pracowników naukowych z Uniwersytetu: Przewodniczącym Rady został **prof. dr hab. inż. Janusz Sowa** – dyrektor Instytutu Użytkowania Lasu i Techniki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego. Z ramienia UR członkami Rady zostali: **prof. dr hab. inż. Tadeusz Kowalski** – dyrektor Instytutu Ochrony Ekosystemów Leśnych, **prof. dr hab. inż. Jerzy Starzyk** – emerytowany profesor Wydziału Leśnego, **dr hab. inż. Stanisław Małek**, **prof. UR** – kierownik Zakładu Ekologii Lasu Wydziału Leśnego;
- Pomysł zespołu przemysłowo-naukowego Uniwersytetu Rolniczego pn. *Nowatorska maszyna do rozdrabniania karp korzeniowych wierzby* został nagrodzony na Międzynarodowych Targach Mechanizacji Rolnictwa POLAGRA-PREMIERY. Zespół badawczy z ramienia lidera tworzą pracownicy naukowci **dr hab. inż. Paweł Tylek** – kierownik projektu, **prof. dr hab. inż. Józef Walczyk** – **dr h.c.**, **dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski**, **prof. UR** oraz **prof. dr hab. inż. Tadeusz Juliszewski** i **dr hab. inż. Dariusz Kwaśniewski**;
- Studia podyplomowe „Edukacja Przyrodniczo-Leśna” działające na Wydziale Leśnym UR w Krakowie zostały laureatem I edycji Ogólnopolskiego Programu Akredytacyjnego „Studia z Przyszłością”, organizowanego przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego oraz Agencję Kreatywną PRC.

Senat pozytywnie zaopiniował przyznanie tytułu Honorowego Profesora Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie **doc. Jurijowi Leonowi Tokarskiemu**.

Senat pozytywnie zaopiniował zatrudnienie **dr. hab. inż. Wojciecha Przegona** na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR w Katedrze Geodezji Rolnej, Katastru i Fotogrametrii Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji.

Senat powołał kierunek studiów o profilu kształcenia ogólnoakademickim pn. *Environmental and Plant Biotechnology* i określił planowane efekty kształcenia dla studiów II stopnia studiów stacjonarnych od roku akademickiego 2016/2017 na Wydziale Biotechnologii i Ogrodnictwa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Senat zatwierdził wzór dyplomu Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej ukończenia jednolitych studiów magisterskich prowadzonych wspólnie przez Uniwersytet Jagielloński i Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie dla kierunku *Weterynaria*.

Posiedzenie w dniu 29 kwietnia 2016 r.

Rektor poinformował, że:

- w okresie od ostatniego posiedzenia Senatu zmarł **prof. dr hab. Jan Ben** – emerytowany profesor Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa.

- 6 kwietnia br. **prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** został wybrany Rektorem Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie na kadencję 2016-2020;
- 13 kwietnia br. odbyły się wypory Prorektorów. Na funkcję **Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą** wybrano **prof. dr. hab. inż. Floriana Gambusia** (pełniącego w obecnej kadencji funkcję Prorektora ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni), na funkcję **Prorektora ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni** wybrano **prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Ostrowskiego** (pełniącego w obecnej kadencji funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji), na funkcję **Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich** ponownie wybrano **dr. hab. inż. Sylwestra Tabora, prof. UR**;
- 16 kwietnia br. odbył się VIII Małopolski Konkurs Sygnalistki Myśliwskiej „O Róg Zbramira”, podczas którego Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” zdobył pierwsze miejsce w kategorii muzyki myśliwskiej oraz drugie w kategorii sygnalistyki myśliwskiej;
- postępowanie sądowe odnośnie prawa własności do nieruchomości znajdujących się w Garlicy Murowanej zakończyło się na korzyść Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- ponowne zatrudnienie **dr. hab. inż. Michała Cupiała, prof. UR** na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Organizacji Produkcji i Informatyki Stosowanej Instytutu Inżynierii Rolniczej i Informatyki;
- ponowne zatrudnienie **dr. hab. inż. Sylwestera Tabora, prof. UR** na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Organizacji Produkcji i Informatyki Stosowanej Instytutu Inżynierii Rolniczej i Informatyki.

Senat ustalił wytyczne dla planów i programów studiów doktoranckich prowadzonych w Uniwersytecie Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Senat uchwalił warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2016/2017.

Senat ustalił:

- warunki i tryb rekrutacji na studia I, II stopnia i jednolite studia magisterskie (stacjonarne i niestacjonarne) w roku akademickim 2017/2018;
- limity przyjęć na studia I, II stopnia oraz jednolite studia magisterskie w roku akademickim 2016/2017, w tym liczby miejsc dla osób, dla których będzie to kolejny kierunek studiów stacjonarnych w uczelni publicznej.

Senat uchwalił Regulamin Studiów Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Senat zatwierdził zmiany w uchwałach:

- nr 47/2015 z dnia 29 maja 2015 w sprawie warunków i trybu rekrutacji w roku akademickim 2016/2017; nr 34/2015 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Studiów Doktoranckich Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie; nr 50/2015 z dnia 29 maja 2015 r. w sprawie zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne oraz trybu i warunków zwalniania z opłat studentów lub doktorantów; nr 53/2015 z dnia 29 maja 2015 r. w sprawie zasad i trybu potwierdzania efektów uczenia się.

Senat zatwierdził sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego za 2015 r.

Senat pozytywnie zaopiniował Plan Inwestycji i Remontów na lata 2016-2020.

Senat wyraził zgodę na sprzedaż prawa własności działek:

- nr 92/1 o pow. 0,3450 ha obr. 0003 Słotwiny i nr 1/3 o pow. 0,9218 ha obr. 0002 Krynica Wieś, gmina Krynica Zdrój, dla których Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Muszynie prowadzi księgi wieczyste nr NS1M/00006221/5; nr 1/3 o pow. 0,9218 ha obr. 0002 Krynica Wieś, gmina Krynica-Zdrój, dla której Sąd Rejonowy w Nowym Sączu X Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w Muszynie prowadzi księgę wieczystą nr NS1M/00006010/3.

Oryginały protokołów wraz z załącznikami znajdują się w Biurze Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

Naukowcy z Uniwersytetu Rolniczego w Radzie Naukowej Leśnictwa

Warszawa, 10 marca 2016 r.

Przewodniczącym Rady został **prof. dr hab. inż. Janusz Sowa** – dyrektor Instytutu Użytkowania Lasu i Techniki Leśnej na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego (WL UR). Członkami Rady zostali m.in.: **prof. dr hab. inż. Tadeusz Kowalski** – dyrektor Instytutu Ochrony Ekosystemów Leśnych WL UR, **prof. dr hab. inż. Jerzy Starzyk** – emerytowany profesor WL UR, **dr hab. inż. Stanisław Małek**, **prof. UR**

– kierownik Zakładu Ekologii Lasu WL UR, Prorektor ds. Nauki, Wdrożeń i Współpracy Międzynarodowej.

Rada Naukowa Leśnictwa jest nowym organem doradczo-konsultacyjnym Prezesa Rady Ministrów właściwym w sprawach gospodarki leśnej, a także funkcjonowania ekosystemów leśnych. Do zadań Rady będzie należało opracowywanie opinii, ekspertyz i analiz dotyczących wszelkiego rodzaju

czynników zagrażających polskim lasom. Decyzje dotyczące gospodarki leśnej będą podejmowane na podstawie tych właśnie ekspertyz. Skład Rady tworzą niezależni eksperci z dziedziny nauk leśnych, naukowcy z uczelni z całej Polski.

Opracowanie:

mgr inż. Izabella Majewska

– rzecznik prasowy UR.

Zdjęcie: www.premier.gov.pl

Członkowie Rady Naukowej Leśnictwa wraz z Premier Rządu PR

Edukacja Przyrodniczo-Leśna – to „Studia z Przyszłością”

Warszawa, 16 marca 2016 r.

Studia podyplomowe „Edukacja Przyrodniczo-Leśna” działające na Wydziale Leśnym UR zostały laureatem I edycji Ogólnopolskiego Programu Akredytacyjnego „Studia z Przyszłością”, organizowanego przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego oraz Agencję Kreatywną PRC.

W Sali Balowej Pałacu Tyszkiewiczów-Potockich Uniwersytetu Warszawskiego odbyła się Uroczysta Gala Finałowa, podczas

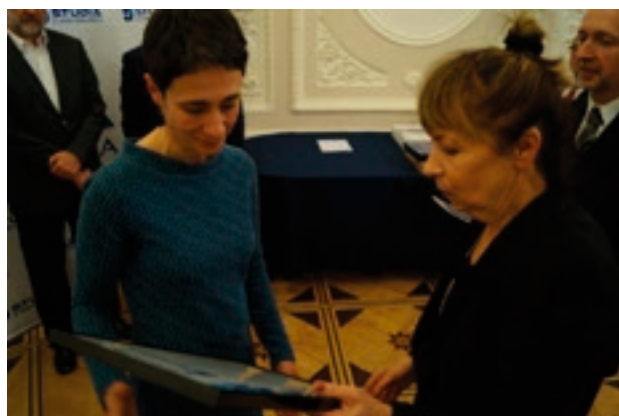
której wręczono certyfikaty osobom reprezentującym wyróżnione kierunki studiów. Certyfikat dla Studiów Podyplomowych „Edukacja Przyrodniczo-Leśna” odebrali **prof. dr hab. inż. Stanisław Orzeł** – dziekan Wydziału Leśnego i **dr inż. Magdalena Frączek** – kierownik studiów.

W konkursie wyróżniono najbardziej innowacyjne i nowoczesne kierunki i programy prowadzone studiów na polskich

uczelniach. Certyfikatami „Studia z Przyszłością” uhonorowano kierunki studiów, które swoje programy opierają na trzech filarach: dążeniu do przekazywania aktualnej, nowoczesnej wiedzy, kreowaniu umiejętności i kompetencji społecznych poszukiwanych przez pracodawców oraz inwestowaniu w najwyższą jakość edukacji.

*Opracowanie:
Redakcja*

Z dumą prezentujemy zdjęcia z Gali

Wiosna w rolniczym Teksasie – relacja z wyjazdu studyjnego do USA

Teksas USA, 24 lutego-7 marca 2016 r.

Tę typowo rolniczą wizytę zorganizował Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych oraz Stowarzyszenie Agro Biznes Klub. Głównym sponsorem finansowym i rzeczowym wyjazdu była Grupa Azoty, a po stronie amerykańskiej liczne firmy produkcyjne, usługowe i handlowe, które organizowały spotkania tematyczne i sponsorowały część posiłków. Wyjazd miał charakter poznawczy, obejmował rolnictwo i agrobiznes, a także wizyty w dwóch publicznych uniwersytetach: Texas A&M i Texas Tech. Uczestnikami wyjazdu byli w dominującej mierze rolnicy z różnych regionów Polski, z reguły o znaczącym lub dużym majątku produkcyjnym, w tym areale ziemi mieszczącym się w przedziale 40-4000 ha (największe gospodarstwo w tej grupie należało do spółki Skarbu Państwa – Hodowla Roślin Strzelce – Grupa IHAR), prowadzący głównie towarową produkcję zbóż i kukurydzy oraz utrzymujący bydło mleczne i opasy. W wyjeździe uczestniczyli również przedstawiciele szkół wyższych, także spoza naszej Uczelni, tj. z: Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Politechniki Warszawskiej i Wyższej Szkoły Agrobiznesu w Łomży. Opiekunem, organizatorem i przewodnikiem oraz dobrym duchem naszego pobytu był **dr Jim**

Ściana skalna kanionu Paulo Duro

Mazurkiewicz, profesor Texas A&M University. To właśnie on, z czwartego pokolenia emigrantów z Wielkopolski, mieszkający w College Station – Texas, od pierwszego dnia, tj. od przylotu delegacji do Amarillo (północ Teksasu) aż do wylotu do Polski z Houston (południe Teksasu) z dużym zaangażowaniem, wręcz oddaniem opiekował się polską grupą, zapewniając jej bardzo intensywny, ciekawy i różnorodny program zawodowy, realizowany w trakcie przemieszczania się autokarem z północnej części stanu aż do Zatoki Meksykańskiej (3000 km).

W programie spotkań i wizyt były gospodarstwa rolne ranczerów i farmerów, ubojnie żywca wołowego i drobiu, zakłady przetwórstwa zbożowego, suszarnie, magazyny zboża i ryżu oraz wytwórnie pasz treściwych. Nasza grupa odwiedziła także dwa uniwersytety, w których prowadzone są m.in. studia rolnicze, a mianowicie Teksasński Uniwersytet Technologiczny w Lubbock (35 tys. studentów) – College Nauk Rolniczych i Zasobów Naturalnych (2200 studentów) oraz największy Stanowy Uniwersytet Rolniczo-Mechaniczny Texas A&M w College Station, nieopodal Houston (64 tys. studentów) – College Nauk Rolniczych i Przyrodniczych (7900 studentów). W Lubbock uczestnicy wyjazdu wysłuchali trzech wykładów dotyczących rolnictwa regionu, problemów żywienia świata i możliwości współpracy polsko-teksasńskiej w dziedzinie rolnictwa i przetwórstwa. Zwiedzili także muzeum techniki rolniczej Teksasu, w tym bardzo interesujące, liczące prawie 100 lat i pięknie odrestaurowane ciągniki i maszyny rolnicze. Na Uniwersytecie w College Station przedstawiono polskiej delegacji kilka referatów

naukowych. Dotyczyły one polityki rolnej USA, w tym nowej ustawy rolnej – Farm Bill (**dr Joe Outaw** – zastępca dyrektora Centrum Rolnictwa i Polityki Żywnościowej USA) oraz problemów rozwoju rolnictwa w Teksasie (**dr Larry Redman**). Dwa referaty mówiły o produkcji roślinnej w aspekcie wdrażania nowych rozwiązań promujących rolnictwo precyzyjne, oparte o szczegółowe metody analizy gleb (**dr Tony Provin** i **dr Seth C. Murry**). Profesor Mazurkiewicz, pracownik naukowy Katedry Zarządzania, Edukacji i Komunikacji w Rolnictwie, przedstawił zasady wyceny zwierząt mięsnych oraz przydatności różnych ras bydła do produkcji w zmiennych przestrzennie warunkach klimatycznych Teksasu. **Dr Douglas L. Steele** z Wydziału Doradztwa przedstawił organizację doradztwa rolniczego w Teksasie. Zwiedziliśmy także Wydział Weterynarii.

Przemierzając się z północy na południe stanu, uczestnicy obserwowali zmieniający się krajobraz (zdecydowana przewaga płaskiej wyżyny), zmiany klimatu oraz pór roku, w tym przedwiosnie na północy i zaawansowaną już wiosnę na południu. Zwiedzaliśmy kilka farm bydła, którego hodowla stanowi główne źródło dochodów i jest chlubą rolnictwa

Stuletni ciągnik w muzeum techniki Politechniki w Lubbock

Pola przygotowane do siewu melonów osłanianych od słońca przez pszenicę

Teksasu. W stanie tym produkcja bydła opasowego wynosi ok. 5,2 mln sztuk, tj. najwięcej ze wszystkich stanów USA, a krów mlecznych jest tu ok. 430 tys. sztuk. Wizytowaliśmy również farmę bydła opasowego o niespotykanej w Europie skali produkcji (koncentracji zwierząt) wynoszącej ok. 35 tys. sztuk oraz farmę krów mlecznych liczącą ok. 3500 sztuk, ale także mniejsze farmy bydła opasowego i krów. Duża koncentracja bydła, zwłaszcza w środkowej części stanu, wyjaśnia potrzebę lokalizacji bardzo często widocznych w krajobrazie rolniczym elewatorów zbożowych, silosów na zboża, kukurydzę i sorgo oraz licznych mieszalni pasz i płatkarni kukurydzy.

Dużo czasu organizatorzy poświęcili produkcji roślinnej, która zwłaszcza w północnej i środkowej części Teksasu prowadzona jest w warunkach zbyt małej ilości opadów atmosferycznych, a zatem z udziałem różnych sposobów nawadniania. Także na południu, gdzie opady przekraczają 1000 mm, często stosowane jest nawadnianie, co wynika z niekorzystnego ich rozkładu w ciągu roku (duża część opadów w okresie zatrzymania wegetacji) oraz z uwagi na panujące tu długotrwałe upały. Zapewne sporym przeżyciem dla wielu uczestników były wizyty w dużych ubojniach bydła i drobiu, gdzie obserwowano procesy produkcji mięsa i jego przygotowanie do obrotu. W stolicy Teksasu, Austin, spotkało nas miłe zaskoczenie, jakim była przygotowana przez profesora Mazurkiewicza wizyta na Kapitolu. Zostaliśmy przyjęci przez **Glena Hagar Jr.** – sekretarza Stanu Teksas, **Bryana Daniela** – dyrektora Departamentu Ekonomicznego

oraz **Tracy Kinga** – przewodniczącego Komisji ds. Rolnictwa Izby Reprezentantów. Podczas oficjalnych spotkań przedstawiono nam zadania i zakres odpowiedzialności Departamentu Rolnictwa, opodatkowanie i finanse rolnictwa oraz źródła ich pochodzenia.

W drugim tygodniu pobytu odbyło się kilka bardzo interesujących spotkań z Polonią teksańską, które były organizowane głównie (ale nie wyłącznie) w domach parafialnych polskich kościołów katolickich w miejscowościach: Kościuszko, Częstochowa, Panna Maria (pierwsza kolonia zorganizowana w USA przez ok. 150 Polaków sprowadzonych z Płunicy na Śląsku przez ks. Leopolda Moczygembę – franciszkanina – w 1854 r.), a także w Chappel Hill, przy kościele św. Stanisława. Wszystkie te nazwy zapisane były na znakach drogowych i tablicach informacyjnych w oryginalnej polskiej pisowni. Dużo rozmawialiśmy z tymi Amerykano-Polakami i obserwowaliśmy, jak wielkie są obecnie różnice, zwłaszcza pod względem wykształcenia i doświadczenia życiowego, między starą i nową Polonią teksańską. Ta pierwsza to zwykle potomkowie emigrantów, którzy wyjechali w końcu XIX w. z terenów obecnej Polski będącej jeszcze wówczas pod zaborem pruskim, tj. ze Śląska (w latach 1854-56 przybyło do Teksasu ok. 1350 osób). Mieli oni przeważnie bardzo trudny start życiowy w niezmierzonej i nieprzyjaznej klimacie Ameryce. Ich dzieci i wnuki zwykle żyją dziś dostatnio dzięki ciężkiej pracy, często nadal rolniczej, jednak chętnie przyznają się do tradycji i kultury swych przodków. Nowa emigracja, ta z lat 80. i 90. (oraz późniejszych), jest zdecydowanie lepiej wykształcona, a wśród niej znajdują się byli stypendyści, doktorzy i inżynierowie, którzy pozostali w USA. To ludzie zasobni, którzy z wyboru kultywują kulturę polską, uczą swoje dzieci języka polskiego (w szkołach sobotnich lub niedzielnych) i często odwiedzają Polskę. Nie wszyscy jednak odnieśli sukces, część chciałaby wrócić, ale niestety już nie widzą w kraju dobrej dla siebie przyszłości. W kolejnych dniach wizyty odbywały się liczne spotkania z rolnikami, przedsiębiorcami, spółdzielcami (farmerami będącymi członkami Zarządu), handlowcami

(ciągników i maszyn rolniczych), właścicielem firmy handlującej bydłem, doradcami rolniczymi, lokalnymi politykami, w tym z szeryfem Don Sowellem w Anderson (przy udziale lokalnej Polonii).

Choć program wizyty był bardzo intensywny (zwykle 12-14 godzin dziennie), to jednak organizatorzy przygotowali dla nas także różne atrakcje. Zwiedziliśmy drugi co do wielkości w USA kanion Paulo Duro położony w Canyon State Park (w pobliżu Amarillo), Misję Katolicką w San Jose, bardzo ważne, a nawet monumentalne dla Teksaszczyków miejsce bitwy o wyzwolenie stanu od Meksykańczyków pod Alamo. Obecnie jest to część najładniejszego według nas miasta położonego na trasie, tj. San Antonio. Zwiedzaliśmy sale posiedzeń deputowanych i senatorów na Kapitolu (i jego kopułę aż do samego szczytu). Zostaliśmy zaproszeni na kluczową dla teksańskich rolników, co-rocennie organizowaną wystawę zwierząt hodowlanych połączoną z festynem i targami. W olbrzymiej, ponad 100-tysięcznej hali wzięliśmy udział w prawdziwym teksańskim rodeo, wielkim święcie i przedstawieniu wzorowanym na kowbojskich zabawach i tradycjach zręczności i sprawności. Część polskiej delegacji z naszym udziałem odbyła honorowy przejazd po arenie w powozie zaprzężonym w konie, w którym powiewano polską flagą. Byliśmy na targach i na rodeo jedyną polską delegacją, którą przedstawiono w tym dniu i którą powitał przedstawiciel Rady Miasta Houston, a także którą goszczono na uroczystej międzynarodowej gali. Ostatnim akcentem naszej wizyty było zorganizowane zwiedzanie części turystycznej ośrodka badań kosmicznych NASA w Houston. Bardzo bogaty program i obfitość atrakcji sprawiły, że do samolotu weszliśmy rzeczywiście zmęczeni, ale także niezmiernie usatysfakcjonowani. A na zewnątrz było coraz cieplej i przyjemniej, na polach zrobiło się zielono i już kwitły liczne rośliny. Żał było opuszczać wiosenny Teksas i wracać do zimnego kraju.

Opracowanie:

*dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR
prof. dr hab. inż. Wiesław Musiał*

Nauka – praktyce. I Robocza Konferencja Polskiego Instytutu Truskawki

Białka Tatrzańska, 12 marca 2016 r.

POLSKI
INSTYTUT
TRUSKAWKI

Z inicjatywy **Stanisława Bogdała** właściciela firmy StanFlex w Białce Tatrzańskiej spotkali się przedstawiciele Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie oraz producenci truskawki deserowej, korzystający z rozwiązań technologii uprawy opracowanej przez StanFlex. Uczestniczyło w nim blisko 40 osób z całej Polski, przy czym należy podkreślić, że miało ono charakter konferencji naukowej. W pierwszej części zaprezentowane zostały produkty służące suplementacji upraw oraz ochronie przed szkodnikami i patogenami.

Równie cenne, co wystąpienie przedstawiciela Planasy, był referat przedstawiciela Intermagu – polskiej firmy nawozowej, działającej od 27 lat w oparciu o polski kapitał.

Polski Instytut Truskawki (PIT) został otwarty 29 maja 2015 r., w czasie Świąta Kwitnącej Truskawki, które odbyło się na terenie stacji Doświadczalnej Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa w Garlicy Murowanej. Pomysł jego powstania zrodził się w 2014 r. w czasie rozmowy Stanisława Bogdała – właściciela firmy StanFlex i dr. hab. inż. Tomasza Zaleskiego – kierownika Katedry Gleboznawstwa i Ochrony Gleb UR. Inicjatywa ta, z jednej strony służy studentom jako swoisty poligon doświadczalny, z drugiej zaś, stanowi załączek centrum szkoleniowego dla producentów truskawki deserowej w Polsce. Warto podkreślić, że pomimo krótkiego okresu działalności, PIT został laureatem prestiżowej nagrody „Śledzik Samorządowy 2015” oraz otrzymał ze środków europejskich „Bon edukacyjny” na prowadzenie działalności naukowo-badawczej.

Dyskusja, która wywiązała się w dalszej części nawiązywała zarówno do kwestii jakości kupowanych przez producentów sadzonek, jak i do sposobów wspomagania ich wzrostu.

Obecni na konferencji przedstawiciele StanFlex – **Agnieszka Antas**, **Dariusz Zaczyk**, prezentowali aktualny kierunek rozwoju firmy, w tym szczególnie trwające prace nad opracowaniem optymalnego podłoża, a także możliwościami uzyskania dopłat unijnych.

W dyskusję bardzo mocno zaangażowali się przedstawiciele Uniwersytetu Rolniczego: **dr hab. inż. Jan Błaszczuk**, **prof. UR** (kierownik Katedry Sadownictwa i Pszczelnictwa), **dr hab. inż. Monika Bienasz** (z katedry Sadownictwa i Pszczelnictwa, koordynator Polskiego Instytutu Truskawki) **dr hab. inż. Tomasz Zaleski** (kierownik

Konferencja w Białce Tatrzańskiej odbyła się dzięki zaangażowaniu finansowemu firm: Planasa Polska, Intermag, StanFlex.

Katedry Gleboznawstwa i Ochrony Gleb), **dr hab. Jacek Nawrocki** i **dr Michał Pniak** (z katedry Ochrony Roślin). Odpowiadali oni na pytania plantatorów oraz, co również istotne, zaoferowali dalszą pomoc.

Ten właśnie punkt konferencji należy uznać za kluczowy.

Stanisław Bogdał zaznaczył, że to spotkanie było pierwszym z wielu, które w takiej formule ma zamiar wprowadzić jako dobrą praktykę. Wyrzucił również przekonanie, że bezpośredni kontakt producentów i naukowców przyniesie Polskiemu Instytutowi Truskawki, wiele korzyści.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Spotkanie w Białce Tatrzańskiej było okazją do wymiany doświadczeń

współpraca z gospodarką

Podsumowanie realizacji projektu „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (*Heracleum Sosnowskyi* Manden.)”

Zasadniczą trudnością w zwalczaniu Barszczu Sosnowskiego jest żywotność nasion i duży współczynnik rozmnażania. Pojedynca roślina może wykształcić nawet do 40.000 nasion, które zachowują zdolność kiełkowania do 5 lat po osypaniu się na powierzchnię gleby. Coroczne koszenie bez stosowania herbicydów jest nieskuteczne. Podobnie stosowanie sporadyczne oprysków herbicydowych okazało się niewystarczające dla zniszczenia tej rośliny. Wysoką skuteczność w zwalczaniu można uzyskać stosując trzykrotne w ciągu roku mieszanki herbicydowej: Roundup Ultra 360 SL 4 l/ha + Chikara 25 WG 200 gramów + As (adiuwant 1 litr).

Opryski należy stosować nieprzerwanie przez 4-5 lat na tym samym stanowisku, gdyż w glebie znajduje się zapas nasion zdolnych

do kiełkowania w kolejnych latach. O sukcesie w zwalczaniu tej niebezpiecznej rośliny decyduje niedopuszczenie na danym obszarze przez 5 lat do kwitnienia i wydania nasion. W przypadku osypania się nasion z kwiatostanów na glebę okres zwalczania wydłuża się o kolejne 5 lat.

Do 2014 r. w naszym kraju nie podejmowano kompleksowych prób zwalczania tej rośliny na dużych obszarach. Tylko kompleksowe niszczenie Barszczu Sosnowskiego na dużych

arealach, zwłaszcza w zlewniach przynosi wyraźny efekt. Powodem jest fakt, że nasiona są rozsiewane przez płynącą wodę w ciekach powierzchniowych. Dlatego największe skupiska Barszczu Sosnowskiego występują na brzegach rzek i potoków. Utrudnia to zwalczanie i powoduje że koszty zniszczenia Barszczu dochodzą nawet do 20.000,- zł/ha. Powodem jest konieczność ręcznego wykonywania oprysków na znacznych arealach i stosowanie ręcznego wycinania poniżej szyjki korzeniowej lub koszenia.

Wśród działań promujących realizację projektu można wymienić m.in.:

- konferencję prasową (4.06.2014) w Sali Senackiej UR w Krakowie z udziałem Jerzego Millera – Wojewody Małopolskiego oraz JM Rektora UR prof. dr hab. inż. Włodzimierza Sady;
- konferencję organizacyjno-podsumowującą w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie (6.10.2014) z udziałem m.in. aktywu samorządowego województwa małopolskiego;
- konferencję naukową nt. Zwalczanie barszczu Sosnowskiego (*Heracleum sosnowskyi* Manden) 19.03.2015;
- konferencję podsumowującą realizację projektu 5.05.2016 r.;
- publikacje naukowe i popularno-naukowe oraz liczne wywiady radiowe i programy telewizyjne.

ŚRODOWISKO
BEZ
BARSZCZU
SOSNOWSKIEGO

Projekt „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (*Heracleum Sosnowskyi* Manden.)”

Celem projektu jest inwentaryzacja, monitoring, zniszczenie i wyeliminowanie rośliny w 31 gminach Małopolski oraz wybranych obszarach należących do Uniwersytetu Rolniczego i Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w województwie małopolskim.

www.barszczsosnowskiego.ur.krakow.pl

Biuro Projektu: tel. 12 662 43 25, e-mail: bpe@ur.krakow.pl

Projekt „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (*Heracleum Sosnowskyi* Manden.)” korzysta z dofinansowania pochodzącego z budżetu i Norwegii w ramach funduszu GOS. Całkowity koszt inwestycji to 3 798 866 zł, kwota dofinansowania to 3 228 965 zł, czyli 85%. Okres realizacji projektu: kwiecień 2014 - kwiecień 2016.

Pierwszą próbę w Polsce zwalczania Barszczu Sosnowskiego na dużych arealach podjęto w województwie małopolskim. W okresie od 1 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2016 r. realizowany był na powierzchni 134 ha i w 31 gminach województwa małopolskiego projekt nr EOG PL02: „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (*Heracleum sosnowskyi Manden.*). Projekt o łącznym budżecie 3.798.806, zł w 85 proc. finansowany jest przez EOG, tj. Europejski Obszar Gospodarczy (Norwegia, Islandia, Liechtenstein). Liderem projektu był Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, a partnerami Małopolska Izba Rolnicza oraz Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, Zakład Doświadczalny w Grodkowicach.

W projekcie uczestniczyły następujące gminy: Biały Dunajec, Bukowno, Bukowina Tatrzańska, Czchów, Dąbrowa Tarnowska, Dobczyce, Gdów, Gromnik, Kamionka Wielka, Kocmyrzów, Korzenna, Krynica, Lubień, Łącko, Łapsze Niżne, Mszana Dolna, Nowy Targ (miasto), Nowy Targ (gmina), Ochotnica Dolna, Olkusz, Podegrodzie, Szaflary, Szerzyny, Tarnów, Trzyciąż, Wieprz, Wiśniowa, Wolbrom, Zakopane, Zielonki,

Celem projektu „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego” realizowanego przez Uniwersytet Rolniczy w Krakowie był

wzrost odporności rodzimych ekosystemów na presję inwazyjnych gatunków obcych. Innowacyjność projektu polegała na objęciu zwalczaniem Barszczu Sosnowskiego dużych powierzchni na terenie 31 gmin. Jest to pierwszy w Polsce projekt zwalczania wykonywany kompleksowo na dużych arealach. Drugim elementem innowacyjnym było zastosowanie metody iniekcji bezpośredniej na terenach chronionych.

W ramach realizacji celu projektu wykonano m.in. inwentaryzację występowania i monitoring zwalczania, zwalczanie na pow. 134 ha przy założonym wskaźniku 123 ha, przeprowadzono szkolenia w gminach uczestniczących w projekcie, określono dodatkową powierzchnię występowania.

W kwietniu 2016 r. zrealizowano założenia projektu jakim było zniszczenie Barszczu Sosnowskiego na 80 proc. powierzchni Małopolski. Obecnie Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie finansuje w 90 proc. zwalczanie tej rośliny na pozostałej powierzchni występowania w Małopolsce. O fundusze mogą ubiegać się wszystkie gminy województwa małopolskiego.

Opracowanie:

prof. dr hab. Kazimierz Klima,

Katedra Agrotechniki i Ekologii Rolniczej

Poprzez fundusze EOG i fundusze norweskie, Islandia, Liechtenstein i Norwegia przyczyniają się do zmniejszania nierówności społecznych i ekonomicznych oraz wzmacniania relacji dwustronnych z państwami beneficjentami w Europie. Trzy państwa ściśle współpracują z UE na podstawie porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienie EOG). W okresie 2009-2014 wartość funduszy EOG i funduszy norweskich wynosiła 1,79 miliarda euro. Norwegia zapewnia około 97 proc. łącznego finansowania. Fundusze są dostępne dla organizacji pozarządowych, instytucji badawczych i szkół wyższych, sektora publicznego i sektora prywatnego w 12 nowoprzyjętych państwach członkowskich UE oraz Grecji, Portugalii i Hiszpanii. W ich ramach ma miejsce szeroka współpraca z podmiotami z państw darczyńców, a przedsięwzięcia mogą być wdrażane do 2016 r. Najważniejsze obszary wsparcia obejmują ochronę środowiska i zmiany klimatyczne, badania i stypendia, społeczeństwo obywatelskie, ochronę zdrowia i wsparcie dla dzieci, równość płci, sprawiedliwość i dziedzictwo kulturowe.

współpraca z gospodarką

Mechaniczne niszczenie ognisk Barszczu Sosnowskiego

XXIV Szkoła Zimowa Hodowców Bydła

Zakopane, 7-10 marca 2016 r.

Tegoroczna XXIV Szkoła zgromadziła pod Tatrami około 190 osób z kraju i zagranicy (głównie ze Słowacji), które reprezentowały jednostki naukowe zajmujące się hodowlą i chowem bydła, związki hodowców, ośrodki doradztwa rolniczego a także firmy wspierające praktykę hodowlaną i produkcyjną. Wśród uczestników Szkoły nie zabrakło hodowców-praktyków zarówno z dużych ośrodków hodowli zarodowej, jak i hodowców indywidualnych z całego kraju.

Oficjalnego otwarcia XXIV Szkoły Zimowej dokonał JM Rektor UR **prof. dr hab. Włodzimierz Sady**. Obecny był także **prof. dr hab. Czesław Klocek** – dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt UR.

Następnie **prof. dr hab. Zygmunt Gil** (kierownik Zakładu Hodowli Bydła INoZ UR) oraz **dr hab. Joanna Makulska, prof. UR** (przewodnicząca Krakowskiego Koła PTZ) wręczyli **profesorowi Jozefowi Bulli** (Slovenská Poľnohospodárska Univerzita v Nitre) dyplom „Zasłużonego dla Szkoły”.

Z kolei **prof. dr hab. Zygmunt Liwńczuk** (UP Lublin) oraz **dr inż. Marcin Gołębiwski** (SGGW Warszawa) wygłosili referat plenarny poświęcony problemom

Obrady XXIV Szkoły Zimowej Hodowców Bydła – od lewej siedzą: JM Rektor Włodzimierz Sady, prof. dr hab. Czesław Klocek, mgr inż. Antoni Rączka, prof. dr hab. Robert Eckert, fot. Marian Kuczaj

doskonalenia bydła mlecznego na drodze krzyżowania międzyrasowego. Referenci zwrócili uwagę, że populacja mlecznego bydła międzyrasowego objętego oceną wartości użytkowej (OWUB) w Polsce systematycznie wzrasta. W roku 2015 liczba krów-mieszanek objętych OWUB (ponad 7 proc.) plasowała się na drugim miejscu po populacji krów rasy holsztyńsko-fryzyjskiej. Z tego wynika, że znaczna część właścicieli krów mlecznych w Polsce stała się bardziej producentami mleka niż hodowcami. Przy czym należy podkreślić, że krzyżowanie międzyrasowe jako metoda hodowlana wymaga szczególnie dużej wiedzy zarówno w przypadku doboru ras/genotypów, jak i rodziców, na kolejnych etapach kojarzenia zwierząt. Mimo, że w praktyce zdarza się jeszcze, iż właściciele krów dość dowolnie stosują tę metodę hodowlaną, to jednak wielu świadomie czuwa nad odpowiednim udziałem komponentów rasowych w kolejnych pokoleniach krów. Uczestnicy Szkoły zgodzili się, że wprawdzie mieszańce nie mogą być uwzględniane w pracy hodowlanej, to dynamiczna sytuacja makro- i mikroekonomiczna w pewnym momencie wymusza na części hodowców podjęcie radykalnych decyzji co do dalszej działalności rolniczej. Dotyczy to szczególnie właścicieli stad liczących poniżej 40-50. krów, którzy nie dążą do uzyskiwania bardzo wysokich wydajności mleka (powyżej 9 tys. kg mleka) od krów za poszczególne laktacje, ale stawiają na długowieczność zwierząt, a tym samym na ich wysoką wydajność życiową.

Kolejne trzy dni Szkoły (8-10 marca) przyniosły 6 sesji referatowych, w tym 5 sesji moderowanych przez następujące osoby: **prof. dr hab. Zygmunt Kowalskiego** (Technika w żywieniu bydła), **dr inż. Andrzeja Kaczora**

Od lewej: prof. dr hab. Jan Szarek – wieloletni Rektor Szkoły i prof. Jozef Bulla – zasłużony dla Szkoły Zimowej, fot. Marian Kuczaj

(*Nowe technologie w chowie bydła*), **prof. dr hab. Zygmunta Gila** (*Oczekiwania praktyki względem nauki*), **prof. dr hab. Wojciecha Ziętarek** (*Ekonomika produkcji mleka i wołowiny*) oraz **dr inż. Krzysztofa Adamczyka** (*Aktualne osiągnięcia badawcze jednostek naukowych*).

Podsumowując, podczas XXIV Szkoły Zimowej Hodowców Bydła przedstawiono 21 referatów oraz bardzo liczne prace krajowe i zagraniczne w ramach trzech sesji plakatowych (w materiałach Szkoły opublikowano 66 doniesień).

Jako Organizatorzy dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział w tegorocznej Szkole. Szczególne podziękowania kierujemy do firm komercyjnych, które wsparły ją materialnie, a szczególnie do Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Limanowej, Zakładu Przetwórstwa Mięsnego „Jędrus” oraz Spółdzielni Mleczarskiej Lazur za wsparcie znakomitej jakości produktami. Już teraz zapraszamy do Zakopanego na przyszłoroczną Jubileuszową XXV Szkołę Zimową.

Opracowanie: prof. dr hab. Zygmunt Gil, dr inż. Krzysztof Adamczyk, dr inż. Joanna Pokorska, dr inż. Grzegorz Skrzyński, dr inż. Dominika Kulaj

I Forum Green Smart City – głos nauki w walce ze smogiem

Kraków, 11 kwietnia 2016 r.

Otwierając Forum, na którym zgromadziło się ponad 300. uczestników, w tym przedstawiciele Rządu, świata nauki, samorządu terytorialnego, firm, organizacji pozarządowych, studenci i uczniowie, **JM Rektor UR profesor Włodzimierz Sady** przedstawił profil prowadzonych w UR badań oraz wskazał, że konieczne są kompleksowe rozwiązania, gdyż jakość powietrza stanowi nie tylko krakowski, czy małopolski problem, lecz ma charakter globalny. Życząc owocnych obrad podkreślił, że spotkanie to wpisuje się w działania określane wspólnym mianem jako NAUKA-PRAKTYCE.

Obecna na Forum **Jadwiga Emilewicz** – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju odwołując się do słów JM Rektora podkreślała, znaczące osiągnięcia polskich naukowców w dziedzinie badań nad innowacyjnymi metodami pozyskiwania energii z konwencjonalnych źródeł. Zapewniła także, że Rząd oczekuje na propozycje kompleksowych rozwiązań, które będą w stanie wpływać na jakość powietrza. W podobnym tonie wypowiadał się również **Piotr Dardziński** – podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa

Wyższego zapewniając, że wielokrotnie już w czasie obrad Zespołu ds. Innowacyjności procedowane były zagadnienia związane z poprawą jakości powietrza. Przekazał również zapewnienie od **Jarosława Gowina** – wicepremiera i ministra nauki i szkolnictwa wyższego, że rozwiązania opracowane przez polskich naukowców będą wnikliwie analizowane.

Małopolskie doświadczenia w realizacji Projektu Ochrony Powietrza przedstawił w dwóch wystąpieniach **Wojciech Kozak** – wicemarszałek województwa małopolskiego. Podkreślił on zarówno szeroki zakres podejmowanych prac, zmierzających do wymiany starych kotłów – tzw. „kopcuchów”, na nowe kotły IV i V generacji, jak również omówił kłopoty z wprowadzaniem regulacji prawnych w tym zakresie. Z dumą jednak zaznaczył, że o rosnącej świadomości proekologicznej społeczeństwa świadczy popularność programu edukacyjnego LIFE. Również **Tadeusz Nabagło** – przewodniczący Rady Powiatu Krakowskiego poinformował, że Starostwo Powiatowe w Krakowie planuje w najbliższym czasie zaprosić władarzy gmin na podobną konferencję. Nawiązując do wystąpień przedstawicieli ministerstw oraz JM Rektora UR **profesor Tomasz Szmuc** – Prorektor ds. Współpracy AGH zreferował kierunki badań prowadzonych na AGH.

Konferencja została podzielona na trzy panele, w których występowali zaproszeni goście jak również pracownicy naukowci Uniwersytetu Rolniczego. **Profesor Florian Gambus** – Prorektor UR ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni skoncentrował się na chemicznej analizie składu powietrza, którym oddychają mieszkańcy Krakowa i okolic. Ważnym głosem w dyskusji było również wystąpienie

Forum zorganizowane zostało przez Uniwersytet Rolniczy w Krakowie wspólnie z Akademią Górniczo-Hutniczą i Politechniką Krakowską w ramach InnotechKraK. Uczestniczyli w nim również naukowcy z: Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Pedagogicznego oraz nauczyciele i uczniowie.

Wszystkie prezentacje dostępne są na stronie Forum: www.fgsc.pl, w zakładce: MATERIAŁY KONFERENCYJNE.

dr n. med. Anny Prokop-Staszeckiej – dyrektor Krakowskiego Szpitala Specjalistycznego im. Jana Pawła II. Prezentując wyniki prowadzonych od lat badań stwierdziła, że zaobserwowano, iż noworodki, których matki mieszkają w szczególnie zanieczyszczonym powietrzu rodziły się z niedowagą. Jednak zaznaczyła, że komfort naszego życia, w tym stan naszego zdrowia, w połowie zależy od poziomu naszej aktywności ruchowej, na drugą połowę składają się czynniki zewnętrzne oraz uwarunkowania genetyczne.

Wiele uwagi poświęcono zagadnieniom urbanistycznym, komunikacyjnym i architektonicznym, postrzegając w nich istotne czynniki wpływające negatywnie na jakość powietrza. Na tym polu podejmowane działania referowali liczni eksperci.

Przewodniczącym Komitetu Naukowego wybrany został JM Rektor UR profesor **Włodzimierz Sady**, przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był dr hab. inż. **Stanisław Małek**, prof. UR - Prorektor ds. Nauki, Wdrożeń i Współpracy Międzynarodowej. O randze Forum najlepiej świadczy fakt, że w trakcie Konferencji wygłoszono 21 interdyscyplinarnych referatów naukowych.

Pomysł zorganizowania forum spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem. W czasie obrad wywiązała się interesująca dyskusja

XVIII Szkoła Technologii Fermentacji

Kraków – Kocierz, 14-16 kwietnia 2016 r.

W Hotelu na Kocierzu, niedaleko Andrychowa, odbyła się XVIII edycja Szkoły Technologii Fermentacji. Była to rekordowa edycja, która zgromadziła prawie 150 osób, z czego ponad 60 to przedstawiciele browarów i słodowni. Wśród uczestników było też ponad 40. reprezentantów firm i dostawców dla przemysłu piwowarskiego oraz 40 osób reprezentujących środowisko naukowe – powiedział **dr hab. inż. Aleksander Poreda**, – przewodniczący Komitetu Organizacyjnego, podczas uroczystej inauguracji.

Wiodący temat tegorocznej Konferencji brzmiał: *Postępy w mikrobiologii browarniczej – nowe mikroorganizmy, nowe piwa, nowe możliwości* (ang. *Advances in brewing microbiology – new microorganisms, new beers, new opportunities*). **Aleksander Poreda** przypomniał też działania, które zapoczątkowały tę edycję spotkań. Szkoła Technologii Fermentacji była zainicjowana w 1995 roku w ramach programu Tempus

Prof. dr hab. Pinż. Florian Gambuś, Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni – uroczyste otwarcie obrad XVIII SzTF, fot. A. Wita, BMP

S-JEP-09770/95 University – Industry Cooperation in Fermentation in Poland. Organizatorami, a zarazem uczestnikami

spotkań przez 10 lat były na przemian 4 krajowe ośrodki akademickie: Akademia Rolnicza w Krakowie, Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Politechnika Łódzka i Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie oraz 6 placówek o podobnym profilu badań i kształcenia w Niemczech, Włoszech, Francji, Portugalii, Szkocji i Belgii. W raporcie końcowym unijnego programu TEMPUS JEP podkreślono: „duży sukces kursów zorganizowanych we Wrocławiu i Olsztynie, a także dalsze zapotrzebowanie partnerów ze strony polskiego przemysłu doprowadzi do zorganizowania trzeciego kursu w Krakowie (20-26.04.1998)”. Obecnie mija 21. rok od I Szkoły, a za sobą mamy już 18. edycję tej konferencji.

Oficjalnego otwarcia obrad dokonał **prof. dr hab. inż. Florian Gambuś** – **prorektor ds. Organizacji i Rozwoju**

Dr hab. inż. Aleksander Poreda – inauguracja XVIII SzTF, fot. A. Wita, BMP

Wykład dr. inż. Krzysztofa Kucharczyka (Browar Żywiec), dotyczący zmian mikrobiologicznych podczas fermentacji brzożki piwnej

Uczelni, podkreślając rolę konferencji we wzmacnianiu współpracy między nauką a przemysłem, a także wieloletnią tradycję Szkoły Technologii Fermentacji. Podziękował osobom, których entuzjazm oraz zaangażowanie w pracę przyczyniły się do kontynuowania tej wyjątkowej dla polskiej branży piwowarskiej tradycji.

XVIII Szkoła Technologii Fermentacji poświęcona była postępom w mikrobiologii browarniczej, która obecnie – w dobie tzw. „rewolucji piwnej”, jest bardzo popularnym tematem. Podczas 2-dniowego maratonu wystąpień zaprezentowano 23 referaty (z czego 13 to wykłady gości z zagranicy), które podzielono na 5 sesji tematycznych. Warto podkreślić, że wszystkie prezentowane podczas obrad wystąpienia były symultanicznie tłumaczone na język angielski/polski.

Poza bardzo napiętym czasowo programem merytorycznym, pierwszy raz w tym roku udało się zorganizować w ramach konferencji I Konkurs Piv Specjalnych. Główną ideą konkursu było promowanie różnorodności stylów piwnych, nowych technik produkcji oraz wykorzystywania bogactwa mikroorganizmów. Doceniono pionierski charakter piw, innowacyjne myślenie browarników oraz odwagę – a więc cechy niezbędne przy wprowadzaniu nowych, nieznanych

dotychczas produktów. Piwa przyjmowane oceniane były w 5. kategoriach: miodowe, pszeniczne, porter, goryczkowo-aromatyczne i kwaśne. W każdej kategorii przyznane zostały medale, a spośród laureatów - profesjonalne i niezależne jury – wybrało piwo, wyróżnione Pucharem Pioniera Browarnictwa roku 2016. Więcej informacji o konkursie oraz wyniki można znaleźć na stronie konferencji www.sztf2016.edu.pl.

Uczestnicy Konferencji otrzymali certyfikat uczestnictwa, oraz zestaw pamiątkowy zawierający m.in: obszerną monografię

Panel Sędziowski Konkursu Piv Specjalnych – koordynator dr Boris Gadzov, dr Gert De Rouck (KU Leuven), dr Andrzej Sadownik (SGGW), mgr Maciej Choldrych, mgr Dorota Chrapek

Organizatorzy Konferencji dziękują serdecznie wszystkim uczestnikom z kraju i zagranicy, wykładowcom i sponsorom Szkoły. Dzięki ich zaufaniu i życzliwości, zarówno w okresie poprzedzającym jej odbycie jak i podczas spotkania, Szkoła Technologii Fermentacji 2016 była niewątpliwie wielkim sukcesem. Szczególne słowa wdzięczności kierują organizatorzy pod adresem sponsora generalnego konferencji GRUPY ŻYWIEC S.A., w osobie mgr inż. Jerzego Dwornickiego – dyrektora Browaru w Żywcu, bez pomocy którego podjęcie tego przedsięwzięcia byłoby nie tylko trudne, ale nawet i nie możliwe. Na słowa uznania za ogromny wkład pracy w organizację całego przedsięwzięcia zasługują też dr hab inż. Aleksander Poreda – przewodniczący Komitetu Organizacyjnego oraz dr inż. Marek Zdaniewicz – wiceprzewodniczący oraz pracownicy Katedry Technologii Fermentacji i Mikrobiologii Technicznej, Wydziału Technologii Żywności.

naukową (ponad 230 stron): *Postępy w mikrobiologii browarniczej – nowe mikroorganizmy, nowe piwa, nowe możliwości*, magazyny branżowe, gadzety ufundowane przez sponsorów oraz pamiątkowy kufel XVIII SzTF.

Opracowanie:
mgr inż. Aneta Ciosek,
sekretarz Konferencji

Pierwszy Dzień Wiosny z Uniwersytetem Rolniczym

Kraków, 21 marca 2016 r.

Prawdziwie wiosenna pogoda – trochę deszczu, trochę słońca – tak krakowska aura powitała młodzież i nauczycieli z całej Małopolski, którzy przybyli na Dzień Otwarty Uniwersytetu Rolniczego. Witając przybyłych **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studentów** podkreślił, że studiowanie na UR to doskonały wybór, a także wspinała się pogoda, czym skutecznie przełamał pierwsze lody. Przedstawił również ciekawą prezentację oferty dydaktycznej Uczelni. Taka bowiem luźna atmosfera najlepiej sprzyja poznawaniu nowych ludzi i miejsc.

Dużym zainteresowaniem młodzieży cieszyły się wykłady wygłoszone przez **dr hab. inż. Annę Gorczycę** i **dr hab. inż. Monikę Bieniasz**, jak również warsztaty przygotowane przez pracowników i studentów ze wszystkich Wydziałów.

Studenci przygotowali również bardzo ciekawą i różnorodną ofertę kulturalną – wystarczyło przejść z Centrum Kongresowego do kompleksu „ARKA”. Młodzież mogła tam zapoznać się z działalnością Chóru UR, Zespołu Góralskiego „Skalni”, Zespołu Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” oraz obejrzeć występ kabaretu z Wydziału Technologii

Żywności – „Wesoły tryb życia”. Warto podkreślić, że ta grupa reprezentować będzie naszą Uczelnię na przeglądzie kabaretów studenckich „KLAMKA 2016”. Było zatem i do posłuchania, i do śmiechu. Młodzi ludzie zwiedzili także: Dom Studencki III, Klub akademicki „ARKA”, halę sportową oraz siedziby poszczególnych Wydziałów, tam pracownicy i studenci przygotowali ciekawe warsztaty tematyczne. Ogólnie odwiedziło nas ponad 1000 osób. Było gwarno, miło i ciekawie.

*Opracowanie:
mgr inż. Izabella Majewska,
rzecznik prasowy UR*

Jedno zdjęcie mówi więcej niż tysiąc słów – a co dopiero cztery takie zdjęcia...

Walczymy o zielone płuca dla Krakowa

Kraków, 23 kwietnia 2016 r.

W ramach obchodzonych w tym roku Dni Ziemi 2016, wspólnie z pracownikami Zarządu Zieleni Miejskiej w Krakowie, władzami i studentami Politechniki Krakowskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej oraz krakowianami, sadziliśmy drzewa na uroczysku Łasina na Sikorniku (okolice Kopca Kościuszki). Wydarzenie to stanowiło pokłosie dyskusji zainicjowanej w ramach I Forum Green Smart City – głos nauki w walce ze smogiem.

Na powierzchni 0,5 ha wysadzonych zostało 2500 sztuk sadzonek buka i modrzewia. Sadzonki zostały wyhodowane w Stacji Dydaktyczno-Badawczej w Krynicy-Zdroju, należącej do Zakładu Genetyki, Nasienictwa i Szkółkarstwa Leśnego Wydziału Leśnego UR, którego kierownikiem jest **dr hab. inż. Kinga Skrzyszewska**.

Swoje drzewka posadzili m.in. **JM Rektor UR, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** oraz **dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki, Wdrożeń i Współpracy Międzynarodowej**, a także **dr hab. inż. arch. Andrzej Białkiewicz, prof. PK – Prorektor ds. Ogólnych Politechniki Krakowskiej**. Jednak, co ważniejsze, w akcję bardzo mocno zaangażowali się krakowianie, którzy przybyli wraz z dziećmi. To bardzo ważny element edukacji ekologicznej i społecznej – to istotne, gdyż akcja sadzenia drzew w Krakowie będzie odbywać się cyklicznie.

W sadzeniu udział wzięli również pracownicy i studenci Uczelni współtworzących Związek Uczelni InnoTechKraak: Akademii Górniczo-Hutniczej i Politechniki Krakowskiej, Strzelcy z SJS2039, a także przybyli na miejsce krakowianie.

Należy pamiętać, że w ramach tegorocznych Dni Ziemi odbyły się również zajęcia dla mieszkańców Krakowa: *Dotyk lasu w Mieście*. Namiot Wydziału Leśnego oraz Centrum Edukacji Gleboznawczej -Muzeum Gleb odwiedziło kilka tysięcy osób. W ramach wydarzenia odbyły się również warsztaty dla Domu Pomocy Społecznej mieszczącego się na os. Górali. Warsztaty pozwoliły uczestnikom na dotknięcie przyrody. Za pomocą gier i prostych zadań poznawali oni przyrodę Parku Ratuszowego. Impreza odbyła się w dniach od 22 do 23 kwietnia na Alei Róż w Nowej Hucie.

Opracowanie:
mgr inż. Izabella Majewska
– rzecznik prasowy UR.

Akcja sadzenia drzew cieszyła się ogromnym zainteresowaniem

XIX Giełda Agroturystyczna i VI Targi Ogrodnicze przyciągnęły tysiące gości

Kraków, 23-24 kwietnia 2016 r.

Jest już tradycją, że na wiosnę, w Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie odbywają się Małopolska Giełda Agroturystyczna i Targi Ogrodnicze. Inicjatywy te służą promocji turystyki wiejskiej oraz przedstawieniu atrakcyjnej oferty wypoczynku, kierowanej do wszystkich Małopolan. Tradycyjnie już podczas Giełdy odbywały się prezentacje gospodarstw agroturystycznych, kiermasze, wystawy rękodzieła ludowego, konkursy dla dzieci, wystawa zwierząt gospodarskich, degustacja potraw i napojów regionalnych, występy zespołów folklorystycznych, jak również pokazy kulinarne. To wszystko stworzyło niepowtarzalny klimat rodzinnego pikniku.

W czasie V Targów Ogrodniczych zaprezentowana została oferta firm związanych z branżą ogrodniczą – szkółkarskich, nasienniczych, nawozowych, projektujących ogrody, zajmujących się sprzedażą profesjonalnego sprzętu ogrodniczego. Tak, więc każdy mógł nie tylko zobaczyć jak wspaniale zmienia się obraz małopolskiej wsi, lecz także zasięgnąć fachowej porady.

Pierwsze słowa swojego wystąpienia **JM Rektor UR prof. dr. hab. inż. Włodzimierz Sady** skierował do **Wojciecha Koza** – wicemarszałka województwa małopolskiego, gdyż dokładnie w sobotę obchodził on imieniny. Następnie witając zebranych

Rektor podkreślił, że Giełda wkroczyła w wiek poborowy, gdyż to już po raz 19. spotykaliśmy się, aby przekonać siebie i innych, iż Małopolska jest wyjątkowym regionem Polski. To właśnie tutaj, jak zaznaczył, przeplata się wspaniała lokalna tradycja z nowoczesnością. Podkreślił ponadto, że dzięki talentom organizacyjnym i biznesowym udało się przekuć w największy atut, to, co przez lata postrzegane było, jako bariera w rozwoju, czyli ukształtowanie terenu i rozdrobnienie gospodarstw rolnych. Dodał również, iż rozwój agroturystyki, powstawanie spółdzielni produkcyjnych, działalność kół gospodyń wiejskich, lokalnych grup działania, przekładają

Pamiętkowe zdjęcie tegorocznych laureatów – gratulujemy

Pokazy kulinarne przyciągały wielu gości

się na zmianę obrazu małopolskiej wsi, czyniąc z niej bardzo przyjazne miejsce nie tylko do spędzania czasu wolnego, ale także do życia. Zwracając się do wystawców, życzył im miłego pobytu w murach Uniwersytetu Rolniczego i udanego sezonu turystycznego. Skierował również słowa do licznie zebranej młodzieży, zachęcając do zapoznania się z bogatą ofertą Uniwersytetu, gdyż istotnie jesteśmy „Z natURY najlepsi”.

W okolicznościowym wystąpieniu **Wojciech Kozak** – wicemarszałek województwa małopolskiego, dziękując organizatorom spotkania zaznaczył, że Małopolska Giełda Agroturystyczna jest bardzo ważną i cenną inicjatywą, służącą rozwojowi oferty

turystycznej w Polsce. Nawiązując do słów JM Rektora życzył wystawcom udanego sezonu turystycznego.

Konferansjerem tegorocznej Giełdy był **Adam Grzanka** – satyryk, aktor kabaretowy, muzyk. Jego dowcipne komentarze dodatkowo poprawiały nastój wystawców i gości.

Koncert Zbigniewa Wodeckiego

Chociaż pogoda pokrzyżowała plany organizatorów i nie było możliwości przygotowania estrady na zewnątrz, to i tak najważniejszym akcentem niedzielnego popołudnia był koncert **Zbigniewa Wodeckiego**, który

Zbigniew Wodecki i jego skrzypce oczarowały publiczność

odbył się na scenie w Centrum Kongresowym. Goście tłumnie wypełnili salę, zaś artysta zaprezentował nie tylko największe szlagiery, lecz również nowe kompozycje i aranżacje. Szkoda, że pogoda – głównie sobotni wiatr – uniemożliwił bezpieczne zorganizowanie koncertu pod gołym niebem, lecz i tak było wyjątkowo.

Konkursy

Atrakcji było wiele, jak choćby popisy zespołu bębniarzy, lecz na szczególną uwagę zasługują konkursy. Poniżej prezentujemy tegorocznych laureatów:

- Za doskonały smak w kat. desery i napoje – **Piwnice Antoniego**,
 - Za doskonały smak w kat. przekąski – **Koło Gospodyń Wiejskich w Więcu**,
 - Za doskonały smak w kategorii potrawy – **Sekret Smaku**.
- Wyróżnienie otrzymały:
- **OSM Stalowa Wola**,
 - **Zagrody Edukacyjnej „Pszczółki”**.

Puchar Rektora Uniwersytetu Rolniczego w kategorii „Najsympatyczniejszy wystawca” otrzymało: **Stowarzyszenie „Z nurtem Sanki”**.

Na zakończenie tegorocznego spotkania głos zabrał **prof. dr hab. inż. Florian Gambuś** – Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju Uczelni, który podziękował wszystkim wystawcom i gościom za wspólną rodzinną atmosferę i zaprosił na XX już Małopolską Giełdę Agroturystyczną i VII Targi Ogrodnicze w 2017 roku.

*Opracowanie:
Zespół Centrum Kultury i Kształcenia
Ustawicznego*

Prawdziwa perełka – zakończony remont „Pojnarówki”

2014-2016

Rys historyczny

Budynek Pojnarówki wraz ze szklarnią powstał ok. 1912 roku. Pierwotnie był to budynek parterowy, podpiwniczony z nieużytkowanym poddaszem. Wykonany został w technice tradycyjnej, jako murowany z cegły na zaprawie. Natomiast konstrukcję szklarni stanowiły kratownice stalowe tworzące dach dwuspadowy z kalenicą. Tuż ponad kalenicą dachu szklarni zlokalizowano stalowy pomost komunikacyjny. Zarówno budynek Pojnarówki jak i szklarnia podczas swojej ponad stuletniej historii narażone

Tak było na początku...

były na działanie wielu czynników niszczących. Szklarnię wraz z budynkiem wpisano 7 maja 1998 r. do rejestru zabytków pod numerem A-1084.

Na drodze ku renowacji

Przed rozpoczęciem realizacji inwestycji: *Przebudowa i nadbudowa budynku Pojnarówki i zabytkowej szklarni Uniwersytetu Rolniczego* budynek Pojnarówki wykorzystywany był dla potrzeb administracji, natomiast szklarnia pozostawała w stanie ruiny. Przygotowanie dokumentacji projektowej

dla ww. inwestycji powierzono w 2014 r. za kwotę 51.660 zł jednostce projektowej **gb-arch.pl Architekt Grzegorz Buława**.

Ruszyły prace

W lipcu 2015 r. podpisano umowę z firmą **BTH Instalacje Sp. z o.o.** reprezentowaną przez **Izabelę Podsiadło** – prezes firmy i rozpoczęto realizację robót budowlano-konserwatorskich obejmujących: roboty betonowe i żelbetowe, roboty murarskie, roboty w zakresie konstrukcji stalowych i drewnianych, roboty w zakresie pokryć

Koszt realizacji zadania wyniósł 3.161.111 zł. Na realizację inwestycji Uniwersytet Rolniczy otrzymał dofinansowanie: 172.310 zł ze środków europejskich oraz 151.718 zł z NFRZK.

dachowych, roboty stolarskie, roboty tynkowe, wykonanie elementów kowalско-ślusarskich, izolacje przeciwwodne i termiczne ścian budynku, podłóża i posadzki, instalacje wentylacji i klimatyzacji, instalacje wodne, kanalizacyjne, grzewcze, elektryczne słaboprądowe, instalację fotowoltaiczną, roboty malarskie, roboty wykończeniowe, dostawę i montaż mebli, wykonanie elewacji przy zastosowaniu okładzin ceglanych. Prace wykonywane były pod nadzorem konserwatora zabytków.

Nadzór nad prowadzonymi robotami z ramienia Uniwersytetu Rolniczego pełnili pracownicy Sekcji ds. Nadzoru Technicznego: **mgr inż. Krzysztof Głuszczyk** (inspektor Nadzoru w specjalności konstrukcyjno-budowlanej), **mgr inż. Aleksander**

Żuradzki (inspektor Nadzoru w zakresie sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych), **mgr inż. Rafał Góra** (inspektor Nadzoru w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych) oraz **mgr inż. Jarosław Kuć**.

Najbardziej innowacyjny zabytek w Krakowie

Przy realizacji inwestycji wykorzystano innowacyjną technologię: w przeszkle nie szklarni oraz w przeszkle nie świetlika budynku Pojnarówki wbudowane zostały ogniwa fotowoltaiczne o maksymalnej mocy zainstalowanej 7 kW. Produkowana energia elektryczna wykorzystywana jest do bieżących potrzeb budynku. Nic zatem dziwnego, że w nowo wyremontowanych pomieszczeniach zlokalizowano główną serwerownię Uniwersytetu Rolniczego oraz pomieszczenia dla pracowników Działu Informatycznego.

Przebudowa jak i modernizacja budynku Pojnarówki i Szklarni zakończyła

się sukcesem. Finalnie przedmiotową inwestycję odebrano w dniu 7 kwietnia 2016r. i przekazano do użytkowania.

Opracowanie: mgr inż. Artur Szymacha, zastępca kanclerza UR ds. inwestycji i remontów

Podstawowe dane charakterystyczne (budynek Pojnarówki i szklarnia łącznie):

• Przed przebudową:

- wymiary budynku: szerokość: 6,17 m
długość: 29,63 m
- wysokość budynku: 5,94 m
- powierzchnia zabudowy: 190,32 m²
- kubatura budynku: 981,17 m³
- powierzchnia użytkowa: 211,68 m²

• Po przebudowie:

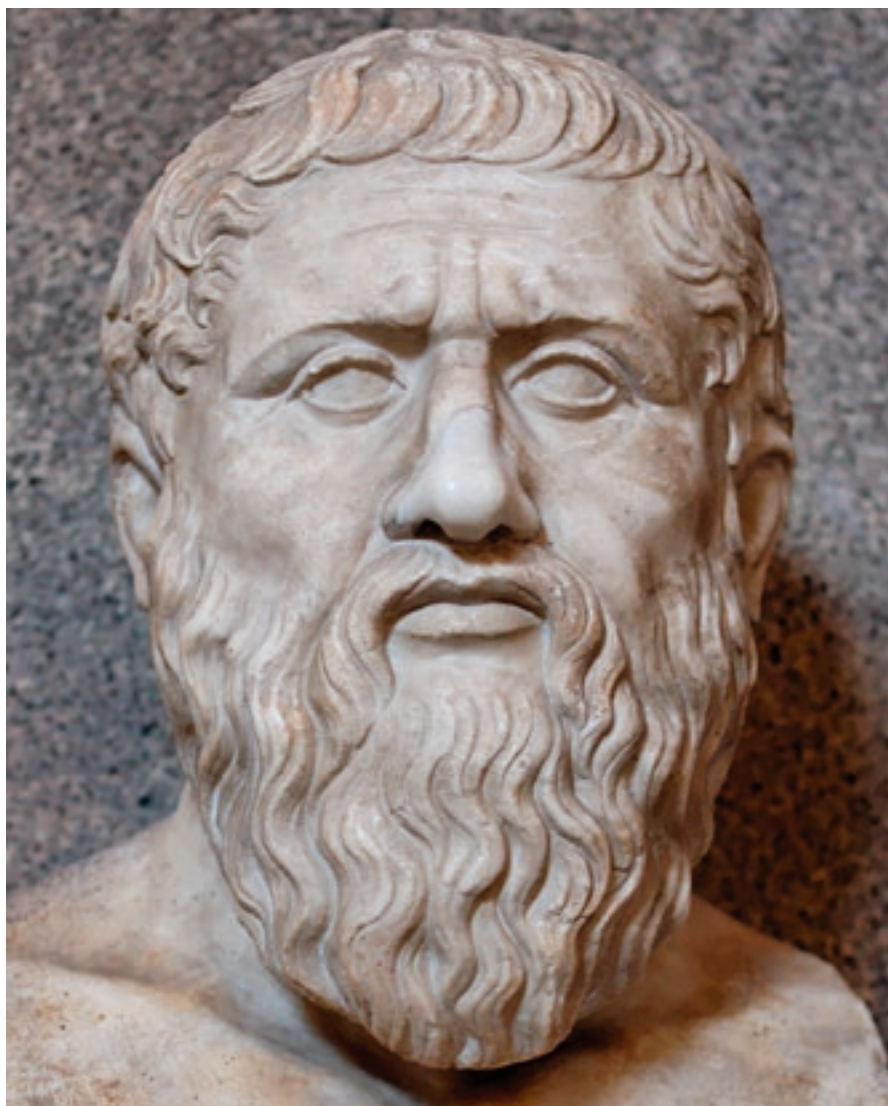
- wymiary budynku: szerokość: 6,17 m
długość: 29,63 m
- wysokość budynku: 6,96 m
- powierzchnia zabudowy: 190,32 m²
- kubatura budynku: 1 295,53 m³
- powierzchnia użytkowa: 251,57 m²

...a tak jest dziś – najbardziej innowacyjny zabytek w Krakowie

Po co inżynierowi filozofia?

Filozofia ma w naszym społeczeństwie zdecydowanie negatywny PR. Konotacją tego pojęcia jest najczęściej „mętne bredzenie o niczym”. Co więcej, jest sytuowana w otoczeniu nauk humanistycznych, gdzieś w pobliżu poezji i literatury, do których uprawiania, jak się powszechnie sądzi, nie są potrzebne żadne kompetencje, a jedynie – oceniana społecznie dość nisko – umiejętność „obracania językiem”. Według powszechnej opinii absolwent filozofii, to człowiek „odklejony od rzeczywistości”, który nie dałby sobie rady na „prawdziwych” studiach, np. na gospodarce leśnej lub informatyce stosowanej, więc niby coś tam skończył, ale i tak do niczego się nie nadaje, a na dodatek jak mówi, to nikt go nie rozumie. Poglądy te stoją w sprzeczności z wynikami badań prowadzonych zarówno w Polsce, jak i w krajach zachodnich. Zanim jednak do tego przejdziemy, zauważmy, że ta sama opinia społeczna lekceważąca filozofię i filozofów odnosi się z szacunkiem do niektórych dyscyplin filozoficznych, zwłaszcza logiki i etyki. Wynika to z nieświadomości rzeczywistego wachlarza zagadnień, którymi zajmuje się współczesna filozofia. Podczas odbywającego się we wrześniu ub. roku w Poznaniu X Polskiego Zjazdu Filozoficznego¹ obradowano w 25. sekcjach głównych, w tym m. in. Ekofilozofii, Etyki Stosowanej (podsekcja: Etyka Biznesu), Bioetyki, Filozofii Przyrody, Filozofii Techniki, Filozofii Umysłu

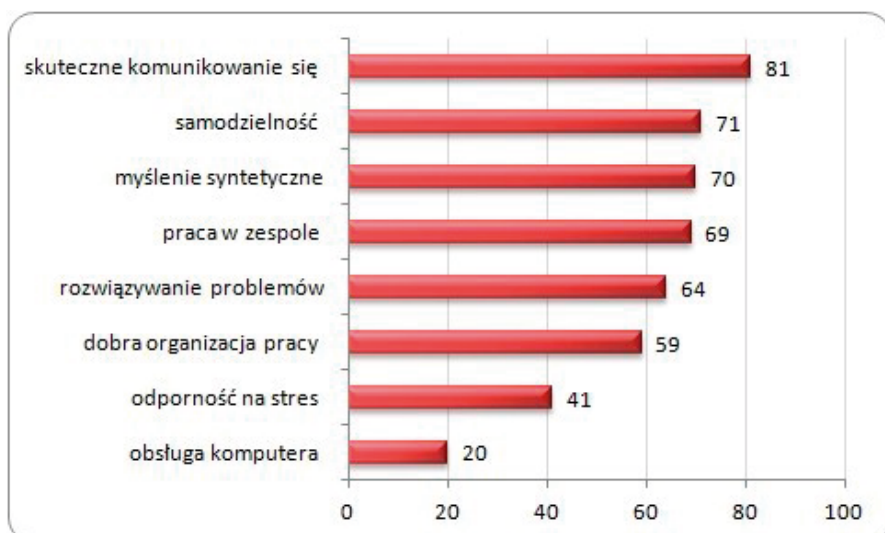
Platon

i Kognitywistyki, Logiki i Historii Logiki, Metodologii i Filozofii Nauki. Każda z tych dyscyplin wymaga głębszej wiedzy przyrodniczej i/lub matematycznej, pozostając mimo to gałęzią filozofii.

Czy jednak rozwoju wiedzy i innowacyjności nie zapewnia w wystarczającym stopniu

uprawianie dyscyplin szczegółowych? Czy filozofia pełni jakieś funkcje, dla których nauki szczegółowe nie są wystarczające? Odpowiedź na to pytanie mogłaby brzmieć: nie ma innowacyjności bez myślenia strategicznego, dokonywania abstrakcyjnych przekształceń strukturalnych, aplikacji metod jednych dyscyplin

¹ Pierwszy Polski Zjazd Filozoficzny odbył się w 1923 roku we Lwowie. W Poznaniu Uniwersytet Rolniczy im. H. Kołłątaja był reprezentowany przez dr hab. prof. UR Eugeniusza Wojciechowskiego (Sekcja Logiki i Historii Logiki) oraz piszącą te słowa (Sekcja Dydaktyki Filozofii i Etyki).

do innych. Wszystkie te działania wykraczają daleko poza jakąkolwiek dyscyplinę szczególnie wymagając spojrzenia na nią z innej, ogólniejszej perspektywy, niejako „z lotu ptaka”. Filozofia daje skrzydła do tego lotu. Z podobnej perspektywy ujmując funkcje filozofii **prof. Adam Chmielewski** pisząc o wrodzonej człowiekowi dążności do porządkowania świata². Jednym z narzędzi do odkrywania i wytworzenia tego porządku jest filozofia, która zdaniem prof. Chmielewskiego pełni pięć zasadniczych funkcji. Są nimi: podawanie i uprąmowanie ogólnych zasad wyjaśniania zjawisk, funkcja spekulatywna – dociekanie mechanizmów odpowiedzialnych za budowę i zmienność świata, pobudzanie do twórczego myślenia, interpretowanie świata w jego sferze społecznej, kulturowej i duchowej, a także funkcje analityczna oraz krytyczna. Do tych funkcji należałoby dodać jeszcze jedną: integrowania nauk szczegółowych i pośredniczenia w tworzeniu interdyscyplinarnych płaszczyzn porozumienia. Wiele zaawansowanych dyscyplin naukowych wypracowało język niezrozumiały dla specjalistów z innych, równie wyspecjalizowanych dziedzin. Bez filozofii interpretującej osiągnięcia owych dyscyplin w kategoriach powszechnie zrozumiałych niemożliwa byłaby jakakolwiek działalność interdyscyplinarna, choć powszechnie wiadomo, że najbardziej

² A. Chmielewski, *Do czego potrzebna jest filozofia?*, /w:/ *Obecność filozofii* – numer specjalny „Studia Philosophica Wratislaviensia”, Wrocław 2014.

innowacyjne rozwiązania rodzą się na styku odmiennych dziedzin nauki. Kompetencje komunikacyjne są też wymieniane jako pierwsze na liście kompetencji uzyskiwanych na studiach filozoficznych (tabela poniżej)³.

Uzyskane kompetencje mają bezpośrednie przełożenie praktyczne, coraz częściej doceniane i stosowane. We Francji absolwentów filozofii zaczęły zatrudniać zarządy dużych sieci handlowych, ponieważ myśleli nieszablonowo i lepiej niż psychologowie i socjologowie potrafili wyczuć reakcje klientów. Amerykanie po półwiecznym forsowaniu „professional education” zaczęli odchodzić od wąskiej specjalizacji. Stało się tak m.in. na skutek badania wykształcenia dyrektorów naczelnych dużych

³ Podaję za: www.rynekpracy.pl.

Obraz „Śmierć Sokratesa” z 1787 roku, autor: Jacques-Louis David, źródło: Wikimedia Commons

firm zarówno sektora produkcyjnego, handlu, jak i szeroko pojętych usług. Okazało się, że 86 proc. spośród nich oprócz wykształcenia kierunkowego posiadało także wykształcenie filozoficzne. Tu niemiła wiadomość dla naszych studentów: wykształcenie filozoficzne uzyskuje się czytając krytycznie teksty, analizując je i dyskutując – nie wystarczy rozwiązywanie krzyżówek na, najlepiej nawet prowadzonym, wykładzie filozofii.

Na zakończenie przypomnijmy, że patron naszej uczelni, Hugo Kołłątaj, w 1768 roku uzyskał doktorat z filozofii Akademii Krakowskiej, a następnie kontynuował studia w Wiedniu. Po powrocie do Krakowa, przeprowadzając reformę Akademii, był zdecydowanym zwolennikiem zbliżenia nauki z praktyką. W tym celu postulował posiedzenia, na których: „nauczyliby się akademicy, iż nie zawsze i jednym sposobem o naukach mówić trzeba, lub że o naukach tylko z katedry gadać można”⁴. Jak widać, Kołłątaj jako remedium na odejście nauki od praktyki proponuje dyskusje interdyscyplinarne (będąc w tym zresztą prekursorem), w których, jak zostało to przypomniane wyżej, rola filozofii jest kluczowa.

Opracowanie

dr Irena Trzcieniecka-Schneider

⁴ *O Akademii Krakowskiej. Do P. Komisji nad Edukacją Narodową powtórne uwiadomienie*, Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie.

V Mistrzostwa UR w narciarstwie alpejskim i snowboardzie

Polana Sosny, 6 marca 2016 r.

Już po raz piąty Studium WF i AZS UR zorganizowały Międzywydziałowe Mistrzostwa Uczelni w narciarstwie alpejskim i snowboardzie. Drugi rok z rzędu zawody giganta rozegrano na stokach Polany Sosny w pięknym sąsiedztwie zamku w Niedzicy. Niestety kaprysy nieprzewidywalnej ostatnio pogody pokrzyżowały nieco organizację zawodów. Zamiast dwóch przejazdów, zawodnicy mogli wykazać się swoimi umiejętnościami tylko w jednym przejeździe. Trudny, ciężki śnieg i głębokie muldy zmusiły zawodników do wyjątkowej koncentracji i wykorzystania maksimum swoich umiejętności. Świetnie na trasie slalomu giganta radzili sobie najmłodszy uczestnicy zawodów – dzieci pracowników – od przedszkolaków do licealistów.

Tradycyjnie już, oprócz klasyfikacji indywidualnej, każdy uczestnik walczył o punkty dla swojego Wydziału w klasyfikacji międzywydziałowej. W zawodach wzięło udział ponad 90. narciarzy

i snowboardzistów (studentów, pracowników i ich rodziny) reprezentując 8 Wydziałów. Emocje, stres i sportowa rywalizacja związane klasyfikacją indywidualną i generalną wyczuwane były do końca zawodów.

Najlepszym zawodnikom medale, dyplomy i hojne nagrody rzeczowe ufundowane przez dziekanów wszystkich Wydziałów wręczali zawodnicy – sympatycy narciarstwa: **dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski, prof. UR** – prodziekan Wydziału Leśnego oraz **dr hab. inż. Sławomir Francik** – prodziekan Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki.

Zawody przebiegały w miłej i sportowej atmosferze, mamy nadzieję, że za rok spotkamy się w jeszcze większym gronie. Zapraszamy!

*Opracowanie: mgr Paweł Lisek,
mgr Małgorzata Michalska*

Parafrazując klasyka można powiedzieć – szkoda, że Państwo tego nie widzieliście

Wyniki rywalizacji w narciarstwie alpejskim i snowboardzie. Klasyfikacja indywidualna

• narciarstwo

pracownice:

1. Kulig Magdalena – WBiO;
2. Frączek Magdalena – WL;
3. Kwaśniewska Ewelina – WBiO;

pracownicy:

1. Socha Jarosław – WL;
2. Źródło Tymoteusz – WISiG;
3. Dyrek Wojciech – ADM;

studentki:

1. Zielińska Marta – UCMW;
2. Hamerska Joanna – WIPiE;
3. Łukaszczyk Anna – WISiG;

studenci:

1. Basiura Michał – WL;
2. Bełko Mateusz – WIPiE;
3. Leśnicki Mateusz – WISiG.

• snowboard

pracownice:

1. Chmiel Anna – WRE;
2. Kamińska Iwona – WBiO;

studentki:

1. Węgrzyniak Patrycja – WISiG;
2. Tyburczy Dominika – WHBZ;
3. Kucia Monika – WBiO.

Wyniki rywalizacji w narciarstwie alpejskim i snowboardzie. Klasyfikacja zespołowa

I miejsce oraz przechodni puchar wywalczył Wydział Leśny;

II miejsce – Wydział Biotechnologii i Ogrodnictwa;
III miejsce – Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji;

IV miejsce – Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki;

V miejsce – Wydział Rolniczo-Ekonomiczny;

VI miejsce – Uniwersyteckie Centrum

Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR;

VII miejsce – Wydział Technologii Żywności;

VIII miejsce – Wydział Hodowli i Biologii

Zwierząt;

IX miejsce – Administracja.

Występ na rynku pracy! Czyli jak odnaleźć się na scenie życia i kariery!

Kraków, 17 marca 2016 r.

Dzięki współpracy studentów Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego z fundacją AKADOS zostało zorganizowane bezpłatne szkolenie z kompetencji miękkich, podczas którego studenci wszystkich krakowskich uczelni mogli się dowiedzieć m.in. jak skutecznie wejść na rynek pracy oraz jak wystąpić publicznie nawet bez przygotowania, jak radzić sobie ze stresem oraz jak mówić, by nas słuchano. Wydarzenie odbyło się w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Rolniczego przy al. 29 Listopada w Krakowie.

Szkolenie poprowadził **Krzysztof Sarnecki** – konsultant strategiczny, zawodowy negocjator, charyzmatyczny prezydent i zawodowy mówca. Gościem specjalnym na szkoleniu był **Paweł Nastula** – Mistrz Olimpijski, Mistrz Świata i Europy. To właśnie on mówił o tym jak zaplanował swoje życie, jak uparcie dążył do celu i co osiągnął. Szkolenie trwało przeszło 140 minut. Na koniec posypały się pytania, na które zarówno **Krzysztof Sarnecki** jak i **Paweł Nastula**

odpowiadali przez 40 minut. W szkoleniu wzięło udział blisko 200. studentów oraz doktorantów, a także prawie 30. uczniów szkół licealnych. Zarówno studenci jak i uczniowie szkół ponadgimnazjalnych byli bardzo zainteresowani wiedzą, którą przekazywali nasi prelegenci. Studenci szczególnie słuchali części o wystąpieniach publicznych oraz wejściu na rynek pracy. Dowiedzieli się nie tylko jak dobrze wypaść na rozmowie kwalifikacyjnej, ale także tego, że rozsyłanie CV do kilku firm mija się z celem – lepiej pójść osobiście i porozmawiać z przyszłym pracodawcą, aby bezpośrednio skonfrontować oczekiwania z rzeczywistością, którą nam oferuje wybrane przez nas przyszłe miejsce pracy. Na szkoleniu gościliśmy między innymi przedstawicieli zaprzyjaźnionych Samorządów Doktorantów z Politechniki Krakowskiej oraz Akademii Wychowania Fizycznego, a także przedstawicieli Organizacji Edukacyjnej Next Step z Katowic. Dla najbardziej aktywnych

Serdeczne podziękowania za pomoc i czynny udział przy organizacji dla Katarzyny Motyki, Adriana Kwietnia, Mateusza Krupy oraz Bartłomieja Michalca – studentów III roku Ekonomii na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym. Szkolenie zostało zorganizowane przez lic. Emila Gardiasza – wiceprzewodniczącego Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego. oraz mgr inż. Joannę Krużel – przewodniczącą Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Rolniczego

Pamiątkowe zdjęcie organizatorów szkolenia

Wszyscy z uwagą słuchali Krzysztofa Sarneckiego

i zainteresowanych czekały liczne atrakcyjne nagrody ufundowane m.in. przez Uniwersytet Rolniczy oraz Park Wodny w Krakowie. W szkoleniu wzięli udział również pracownicy Uniwersytetu Rolniczego: **mgr inż. Izabella Majewska** – rzecznik prasowy, **mgr inż. Iwona Fijałkowska** – pracownik Działu Nauczania oraz **mgr Aleksander Sokół** – kierownik Działu Wynagrodzeń i Rozliczeń z Budżetem. Wszyscy Uczestnicy wyszli bardzo zadowoleni z wiedzy, którą otrzymali na szkoleniu. Znaczna grupa osób pytała kiedy będzie następne tego typu szkolenie bo bardzo chętnie przyjdą.

Opracowanie: Emil Gardiasz
Zdjęcia: Dorota Grzegorzczuk

VII Klamka – tak się bawią „tylko na UeRze”

Kraków, 21-22.04.2016 r.

Już po raz siódmy do „ARKI” przybyli artyści kabaretowi, aby wśród salw śmiechu rywalizować o tytułową „Klamkę” – czyli laur zwycięstwa. Witając, bardzo licznie, zebranych studentów i pracowników **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich**, przekazał pozdrowienia od **JM Rektora UR profesora Włodzimierza Sady** i życzył wszystkim, w tym również sobie, dobrej zabawy.

Z wysokiego „C”

Pierwszym gościem klamkowego wieczoru był **Marcin Daniec**, satyryk, kabareciarz, piosenkarz – po prostu gwiazda. Dał on mistrzowski popis, w którym nie tylko słowa, ale także gest i mimika wywoływały prawdziwe salwy śmiechu. Były też i momenty poważne, gdyż wspominał swoje początki sprzed 30. laty, których świadkiem była „ARKA”. To samo miejsce, ta sama

Marcin Daniec – gwiazda wieczoru porwał publiczność

atmosfera, ci sami – no może nie koniecznie ci sami ludzie – ale nawyki te same – dobre. W trakcie występu znalazło się również miejsce na piosenki, a wśród nich tę jedną, której

refren wskazywał, że: „tylko na UeRze”. Artysta zapewniał wielokrotnie publiczność, że i on bawi się świetnie. Istotnie, należy podkreślić, że występ znacząco się wydłużył, co jednak nikomu nie przeszkadzało.

Nasze Jury

Tegoroczne występy ocenia Jury, w którego składzie zasiadają: **Marta Gorgoń** – kierowniczka Domów Studenckich UR, **Marta Saciuk** – Kabaret Kwartet Okazjonalny, **Adam Grzanka** – satyryk, aktor kabaretowy, muzyk, konferansjer, **Jacek Jędrzejak „Dżej Dżej”** – basista, wokalista, kompozytor, członek zespołów BIG CYC i Czarno Czarni. Jak można się było spodziewać atmosfera była wspaniała.

Ponadto publiczność, miała w swoich rękach nagrodę wyjątkową, czyli „Klamkę publiczności”. Po ciężkich obradach decyzja zapadła: „Klamkę publiczności” pierwszego dnia zdobył **Kabaret FiFa RaFa**.

Gorączka czwartkowej nocy

Jury w akcji

Niech wygra najlepszy ...

Łatwo powiedzieć, gorzej wykonać. Po występie Marcina Dańca do rywalizacji na śmiech przystąpiły zespoły: **Cezary Sadowski One Man Show**, **Kabaret FiFa RaFa**, **Kabaret Amelijusz**, **Kabaret Bez Próby**, **Kabaret A jak!** Publiczność była rozgrzana, co jeszcze artystom dodawało animuszu. Hejnalista, ten z mariackiej wieży, odegrał północ, gdy towarzystwo zaczęło udawać się na zasłużony spoczynek. To ważne, gdyż trzeba odpowiednio rozłożyć siły, bo przed nami kulturalny maraton.

Co przyniósł dzień drugi?

Piątkowy wieczór w „ARCE” zacznie się o 19 i potrwa – a to już „tajemnica lasu” – jak mówią klasycy. Na scenie grupy zobaczymy grupy: **Kabaret Pod Napięciem**, **Kabaret Bartnicy**, **Kabaret Na Wynos**, **Kabaret Nomen Omen**, **Kabaret UR**, **Wesoły Tryb Życia**, **Kabaret PKS Lublin**, **Kabaret QQ na muniu** oraz gwiazda wieczoru **Kabaret Trzecia Strona Medalu** – zwycięzca Klamki 2015. Piątek okazał się być jeszcze bardziej emocjonujący, niż czwartek. Sprawdziła się zasada, że liczy się dobry podkład. Zmagania kabaretowe trwały do późnej nocy. Jury obradowało w pocie czoła. Po naradzie ogłoszono, że:

I miejsce oraz **KLAMKA Publiczności** otrzymał kabaret: **Wesoły Tryb Życia** z Uniwersytetu Rolniczego,

II miejsce **Kabaret A jak**

III miejsce **Kabaret QQ na muniu**

Nagrodę indywidualną otrzymał: **Paweł Gębala** z kabaretu **NA Wynos**.

Tak oto VII Klamka przeszła do historii, przed nami VIII. Zatem najwyższy już czas ostrzyć dowcip i ćwiczyć ruch sceniczny.

Opracowanie:

Zespół Centrum Kultury i Kształcenia

Ustawicznego

Zdjęcia:

mgr inż. Agnieszka Szandula

Zmagania artystów i wręczenie „Klamki”

Wybory Najmilszej Studentki oraz Super Studenta

Kraków, 27 kwietnia 2016 r.

Impreza ta, już na dobre, wpisała się w cykl obchodów Juwenaliów. W konkursie zorganizowanym przez Uczelnianą Radę Samorządu Studentów wzięło udział 11 uczestników, którzy reprezentowali Wydziały: Rolniczo-Ekonomiczny, Biotechnologii i Ogrodnictwa, Inżynierii Środowiska i Geodezji, Hodowli i Biologii Zwierząt, Inżynierii Produkcji i Energetyki oraz Technologii Żywności. Uczestnicy musieli zmierzyć się z konkurencjami, które miały na celu sprawdzić ich kreatywność, intelekt oraz sprawność fizyczną.

Zmagania kandydatów oceniało Jury, w skład którego weszli: **mgr inż. Ewa Kliś-Brudny** – kierownik Działu Nauczania, **mgr Marta Gorgoń** – kierownik Domów Studenckich, **mgr inż. Michał Szandula** – dyrektor Centrum Kultury i Kształcenia Ustawicznego, **mgr Janusz Zachara** – kierownik Studium Wychowania Fizycznego, **mgr inż. Robert Łoś** – kierownik ds. kultury, **Karolina Adamska** – przewodnicząca

Jury miało twarde orzechy do zgryzienia

Uczelnianej Rady Samorządu. Po burzliwych obradach Jury ogłosiło wyniki. W tym roku bez konkurencji okazali się reprezentanci Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki

Justyna Ślusarczyk oraz **Dawid Goliasz**, którzy będą nas godnie reprezentować podczas wyborów Najmilszej Studentki oraz Super Studenta Krakowa. Życzymy powodzenia i trzymamy kciuki za naszych kolegów.

*Opracowanie:
inż. Katarzyna Faff*

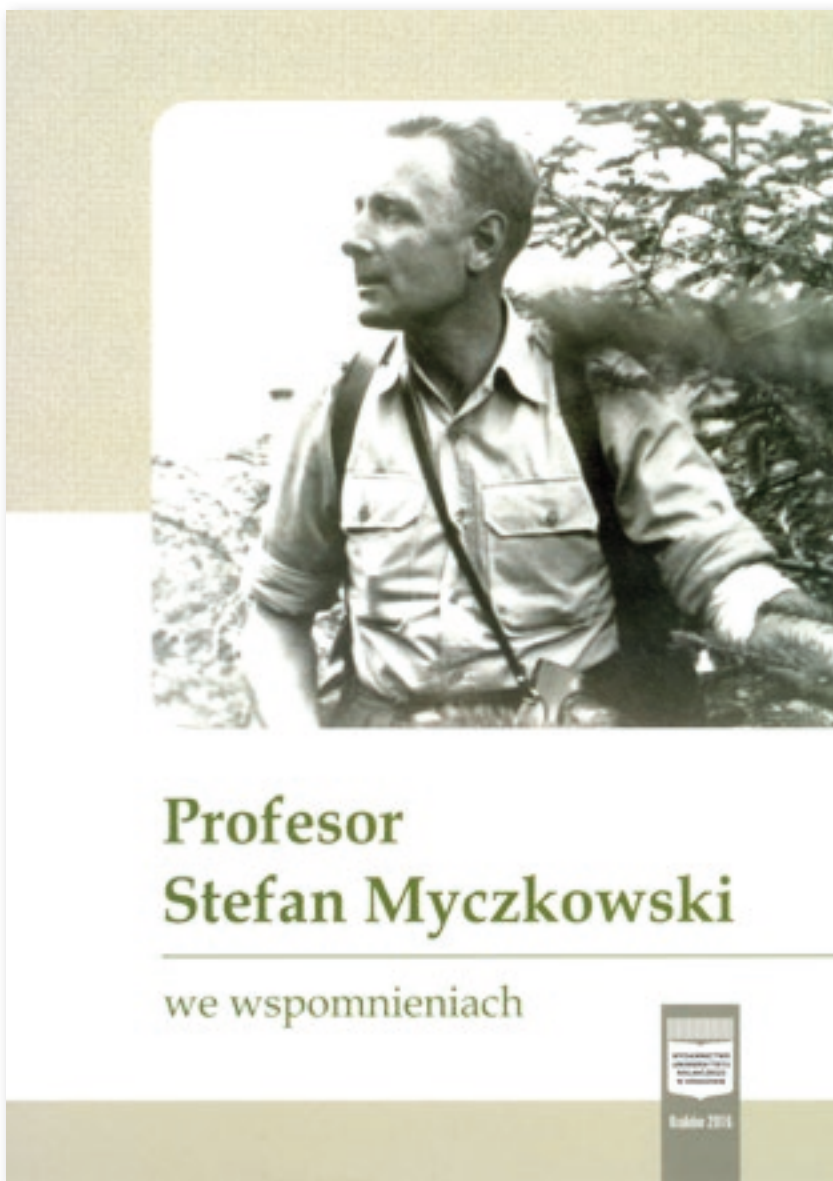

Pamiątkowe zdjęcie uczestników konkursu

Justyna Ślusarczyk oraz Dawid Goliasz, tegoroczni zwycięzcy

Nowości wydawnicze

Profesor Stefan Myczkowski we wspomnieniach

wyd. 1, 2016, 40 s.

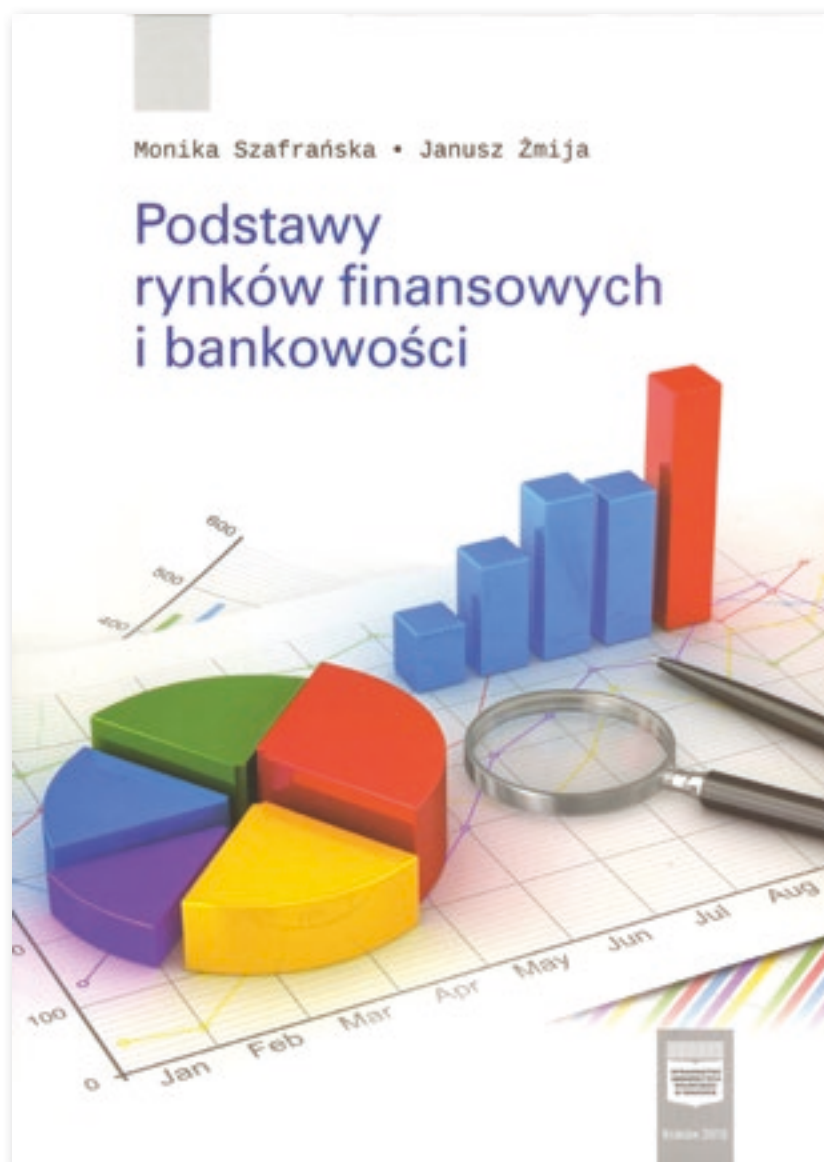
format B5, oprawa miękka

ISBN 978-83-64758-31-7

W roku 2013 minęła 90. rocznica urodzin prof. dr. hab. Stefana Myczkowskiego – wybitnego leśnika i uczonego, mistrza i nauczyciela, nieustrzonego popularyzatora wiedzy o ochronie przyrody. Z tej okazji 29 listopada 2013 roku na Wydziale Leśnym w Collegium Sokołowskiego odbyła się uroczystość nadania imienia Profesora Stefana Myczkowskiego sali wykładowej nr III oraz odsłonięcia okolicznościowej tablicy pamiątkowej. Uroczystość poprzedziła msza św. odprawiona w intencji Profesora. W uroczystości wzięły udział władze Uniwersytetu Rolniczego i Wydziału Leśnego, rodzina Profesora z synem – prof. dr. hab. Zbigniewem Myczkowskim, współpracownicy i uczniowie Profesora, przedstawiciele społeczności akademickiej Krakowa, dyrektor i uczniowie Gimnazjum w Czarnej, którego patronem jest Profesor Stefan Myczkowski, a także liczni zaproszeni goście. Uroczystości towarzyszyła sesja poświęcona Stefanowi Myczkowskiemu. Wspominali go kolejno jego współpracownicy i uczniowie: **dr hab. inż. Jerzy A. Lesiński, prof. dr hab. Wojciech Krzaklewski, prof. dr hab. Andrzej Jaworski, dr inż. Paweł Skawiński, mgr inż. Leon Jagoda, dr inż. Jerzy Parusel, dr inż. Wojciech Różański.** Sesję prowadziła uczennica Profesora – **prof. dr hab. Krystyna Przybylska.**

Prezentowana książka ma przybliżyć postać tego niezwykłego uczonego, nauczyciela i leśnika. Zawiera wspomnienia **Magdaleny Frączek, Zbigniewa Myczkowskiego, Jerzego A. Lesińskiego, Wojciecha Krzaklewskiego, Edwarda Garści i Jerzego Wertza,** a także *Kalendarium życia* Profesora oraz bogaty materiał ilustracyjny.

Nowości wydawnicze

Monika Szafrńska, Janusz Żmija Podstawy rynków finansowych i bankowości

wyd. 1, 2015, 192 s.

format B5, oprawa miękka

ISBN 978-83-64758-17-1

W książce przedstawiono najważniejsze zagadnienia z zakresu rynków finansowych i bankowości. Publikacja składa się z dwóch części, omawiających podstawy rynków finansowych i podstawy bankowości. W części I szczegółowo opisano m.in. główne funkcje finansów, wybrane kryteria klasyfikacji zjawisk finansowych, istotę, funkcje oraz rodzaje rynków finansowych, najważniejsze instrumenty rynku pieniężnego, kapitałowego, walutowego oraz rynku instrumentów pochodnych, a także zagadnienia związane z kalkulacją wartości pieniądza. W części II omówiono m.in. strukturę i zasady funkcjonowania polskiego systemu bankowego, działalność banku centralnego w Polsce (NBP) oraz instytucji nadzoru bankowego, bankowość centralną w Unii Europejskiej, podstawowe operacje bankowe, klasyfikację operacji kredytowych oraz ich zabezpieczeń, alternatywne formy kredytowania, takie jak leasing czy faktoring, wybrane operacje pasywne banków. Scharakteryzowano również pozostałe produkty bankowe, takie jak: gwarancje bankowe, doradztwo bankowe czy pośrednictwo banków w obrocie papierami wartościowymi.

Na końcu każdego rozdziału zamieszczono wykaz najważniejszych terminów i pytania kontrolne, które umożliwią Czytelnikowi sprawdzenie wiedzy z prezentowanej tematyki. Liczne schematy, wykresy i tabele powinny pomóc odbiorcy w zrozumieniu omawianej problematyki. Do skryptu dołączono również tablice finansowe, niezbędne do kalkulacji wartości pieniądza na rynkach finansowych.

Książka jest skierowana przede wszystkim do studentów uniwersytetów rolniczo-przyrodniczych, ale może być także użyteczna dla osób, które chcą pogłębić swoją wiedzę z tego zakresu tematycznego.

Pamiątkowe zdjęcie członków Rady Naukowej Leśnictwa. Zasiada w niej czterech naukowców z Uniwersytetu Rolniczego: prof. dr hab. inż. Janusz Sowa (przewodniczący), prof. dr hab. inż. Tadeusz Kowalski, prof. dr hab. inż. Jerzy Starzyk, dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR., fot. URM

Gwiazdą tegorocznej VII Klamki był Marcin Daniec – oto pamiątkowa „focia” z organizatorami

W ramach XIX Giełdy Agroturystycznej i VI Targów Ogrodniczych odbył się wyjątkowy koncert Zbigniewa Wodeckiego, który, jak zwykle oczarował publiczność

W następnym numerze:

- Reportaż z promocji habilitacyjnych i doktorskich połączonych w jubileuszem odnowienia doktoratów
- Relacje z konferencji naukowych

